

Αρτοζίνος- Αγκορτσιά

ΑΡΤΟΖΙΝΟΣ

Ευδοσία του Λυγγόγου Σερβαίων Αρκαδίας

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • Τηλ.: 210 3229904 • syndesmosserveon@yahoo.gr

Έτ. 35ο • Αρ. φ. 186 • Απρίλιος - Ιούνιος 2012 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

Η βρύση στον Άγιο Δημήτριο

90 ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΖΙ

ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ι. ΔΑΡΑ

Κύριε Γιαννακούρα μας ξεχάσατε...

Κύριε Γιαννακούρα θα θέλαμε να σας θυμίσουμε ότι την 5.2.2011 μας κάνατε την τιμή και παρευρεθήκατε στην εκδήλωση κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας. Στο σύντομο χαιρετισμό που μας κάνατε αναφερθήκατε στους στόχους της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Ο τότε πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Θεόδωρος Γ. Τρουπής, αφού σας ευχαρίστησε για την αποδοχή της πρόσκλησής σας, έθεσε το αίτημα των Σερβαίων να ενταχθεί στα έργα και «**Η διαπλάτυση – ασφαλτόστρωση του δρόμου Σέρβου – Αράνηδες – Κοκκινόραχη**» και απέσπασε την υπόσχεσή σας για την άμεση εκτέλεση του έργου. Προφανώς ξεχάσατε το έντονο και παρατεταμένο χειροκρότημα των παρευρισκομένων στη γιορτή μας συγχωριανών. Οι Σερβαίοι όμως, δεν ξέχασαν την υπόσχεσή σας αυτή και περίμεναν την υλοποίησή της.

Με έκπληξη πληροφορηθήκαμε στο φύλλο Νο. 297 της εφημερίδας ΓΟΡΤΥΝΙΑ, το ρεπορτάζ σχετικά με την έκθεσή σας στο Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου, που αναφέρεται στο Τεχνικό Πρόγραμμα του 2011. Μεταξύ των έργων που αφορούν την Επαρχία Γορτυνίας συγκαταλέγεται και το εξής: «**Συντήρηση ασφαλτόστρωση επαρχιακού δρόμου Ζάτουνα – Μελισσόπετρα – Δάφνη – Παλούμπα – Λυσαρέα – Κοκκινόραχη – Αετοράχη και προς Αράνηδες 400.000 (Δημοπρατήθηκε 31/1/2011)**».

Του Σέρβου που είναι σε αυτό το έργο; Είναι τυπογραφική παράληψη ή συμβαίνει κάτι άλλο;

Περιμένουμε ενημέρωση από εσάς και είμαστε στη διάθεση για κάθε συζήτηση.

Ευχαριστούμε πολύ,
Το ΔΣ του Συνδέσμου Απανταχού Σερβαίων

Γενική Συνέλευση Συνδέσμου Απανταχού Σερβαίων, «Η Κοίμηση Της Θεοτόκου»

Το ΔΣ του Συνδέσμου καλεί τα μέλη του σε Γενική Συνέλευση ενημερωτικού χαρακτήρα το Σάββατο 18 Αυγούστου 2012 και ώρα 18:00 στο Πολιτιστικό Κέντρο, όπως ορίζουν οι καταστατικές υποχρεώσεις του.

Λαϊκή Συνέλευση Τοπικής Κοινότητας Σέρβου

Η Τοπική Κοινότητα καλεί όλους τους πατριώτες στη Λαϊκή Συνέλευση που διοργανώνει στο χωριό την Κυριακή 19 Αυγούστου 2012 και ώρα 11:00 στο Πολιτιστικό Κέντρο. Η ημερήσια διάταξη είναι ανοικτή επί θεμάτων που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές της.

Ομιλία του Καθηγητού Ιατρικής κ. Νικόλαου Σχίζα στο Πολιτιστικό Κέντρο

Το ΔΣ του Συνδέσμου Απανταχού Σερβαίων, «Η Κοίμηση της Θεοτόκου», στο πλαίσιο των μορφωτικών – πολιτιστικών εκδηλώσεων που διοργανώνει τον Αύγουστο, σας προσκαλεί στην ομιλία του εκλεκτού πατριώτη μας, ιατρού κ. Νικόλαου Σχίζα, στο Πολιτιστικό Κέντρο του Συνδέσμου, την Κυριακή 12 Αυγούστου 2012 και ώρα 18:15 με θέμα: «**Ακολουθώντας το 11° Πεδινό Χειρουργείο στους Βαλκανικούς Πολέμους**». Το γνωστικό αντικείμενο της διάλεξης είναι αποτέλεσμα πολύχρονης έρευνας του ιατρού κ. Σχίζα και νιώθουμε την ανάγκη να τον ευχαριστήσουμε από καρδιάς για την άμεση και τιμητική ανταπόκριση του στην πρόσκληση που του απευθύναμε.

Πανηγύρι του Σέρβου

Το ΔΣ του Συνδέσμου διοργανώνει σε συνεργασία με το παραδοσιακό συγκρότημα «**Ρωμοσύνη**» του φημισμένου κλαρινίστα **Γιώργου Δαλιάνη** γλέντι, την Παρασκευή 17 Αυγούστου, στην πλατεία του χωριού μας, τιμώντας τόσο το πρόσωπο της Παναγίας, όσο και τον Μητροπολιτικό Ναό «**Η Κοίμηση της Θεοτόκου**». Κοινή πεποίθηση όλων μας είναι ότι η παράδοση δεν είναι μουσειακό είδος και η στροφή σε αυτήν δεν αποτελεί οπισθοδρόμηση αλλά απάντηση στα σημεία των καιρών, που δεν μπορούμε να παραβλέψουμε. Με την παράδοση χάσμα δεν υπάρχει. Η γενιά μας συνδέεται με τις προηγούμενες αλλά και με εκείνες που θα 'ρθουν. Ελπίζουμε ότι με την ατομική και συλλογική προσπάθεια θα μεταδώσουμε και στις επόμενες γενιές όσα δημιούργησαν οι πρόγονοί μας.

Απευθύνουμε κάλεσμα σε όλους εσάς να έρθετε στο χωριό, να ειπωθούμε, να μας

βοηθήσετε στις προετοιμασίες και τέλος να διασκεδάσουμε χορεύοντας, εξάλλου όπως μας εκμυστηρεύτηκε ένας ηλικιωμένος συμπατριώτης μας το Πάσχα, «**όταν χορεύω παιδάκι μου τα πόδια δεν πονούν**». Γι' αυτό,

το «**κανένας πατριώτης μόνος του**» είναι κάτι παραπάνω από ένα σύνθημα για όλους εμάς, είναι η επιτομή της λογικής και της ανθρωπιάς.

Ένταξη του Πολιτιστικού Κέντρου στον Ν.4014/2011 «Περί ρύθμισης αυθαίρετων και άλλες διατάξεις.»

Η Γενική Συνέλευση της 19ης Φεβρουαρίου 2012 επικύρωσε ομόφωνα (πρακτικά Γ.Σ. στο προηγούμενο φύλλο του «Αρτοζίνου») την εισήγηση του ΔΣ του Συνδέσμου, ώστε το τελευταίο να προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες και να τακτοποιήσει τις αυθαιρεσίες επί της χρήσης του κτηρίου του Πολιτιστικού Κέντρου. Θα θέλαμε να

Δήμου Γορτυνίας και συγκεκριμένα το Δήμαρχο κ. Ιωάννη Γιαννόπουλο, για να καταστεί δυνατή η παραχώρηση του για αρκετά μεγαλύτερο διάστημα από την αρχική σύμβαση παραχώρησης του τέως Καποδιστριακού Δήμου Ηραίας.

σας ενημερώσουμε ότι το στάδιο υπολογισμού του προστίμου αλλά και οι τεχνικές λεπτομέρειες για την υπαγωγή στο Ν.4014/2011 έχουν ολοκληρωθεί και απομένει η πληρωμή του προστίμου, που ανέρχεται στο ποσό των €2.200,00. Ο Πρόεδρος Θεόδωρος Σχίζας και τα μέλη του Δ.Σ. απευθυνθούν θερμή παράκληση σε όλους τους πατριώτες να συνδράμουν οικονομικά, με όποιο χρηματικό ποσό μπορεί ο καθένας και η καθεμιά από εσάς, ώστε να συγκεντρωθεί το προαναφερμένο ποσό και να ολοκληρωθεί η διαδικασία τακτοποίησης του για 30 χρόνια. Τέλος, είμαστε σε συνεχή επικοινωνία με τη δημοτική αρχή του

Σύλλογος Απανταχού Σερβαίων Αρκαδίας

ΚΑΛΕΣΜΑ

Τους δύσκολους καιρούς που περνάμε ας θυμηθούμε τους παλιούς που έλεγαν ότι τα καλύτερα γλέντια γίνονται ρεφενέ!!!

Για αυτό με μεγάλη χαρά σας καλούμε και φέτος

Την Δευτέρα 20/08/2012 να φτιάξετε το αγαπημένο σας πιάτο (γλυκό ή φαγητό), να το φέρετε στο πολιτιστικό κέντρο του χωριού στις 21.00 και να το μοιραστείτε με τους συγχωριανούς μας. Το προηγούμενο έτος μας αιφνιδιάσατε ευχάριστα με τη προσέλευσή σας αν και η συμμετοχή όσων προσέφεραν ήταν δυσανάλογη με όσους παρευρέθηκαν. Φέτος ελάτε να πάμε ένα βήμα παραπέρα, όλοι μπορείτε να φτιάξετε κάτι και να δώσετε την ευκαιρία στον εαυτό σας να αισθανθεί την χαρά του μοιράζεστε.

Μην έχετε αναστολές, κανείς δε θα σας κρίνει.

Σας περιμένουμε όλους!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο συμπατριώτης μας **Βασίλης Γ. Μαραγκός**, που είναι στέλεχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες, διορίστηκε Προϊστάμενος του Τμήματος που είναι αρμόδιο για τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Αλβανία. Από αυτή τη θέση θα παρακολουθεί την πορεία των μεταρρυθμίσεων που πρέπει να εφαρμόσει η γειτονική χώρα για τη μελλοντική της ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση για εφαρμογή των προγραμμάτων βοήθειας προς τη χώρα.

Στην εικοσαετή σταδιοδρομία του στους ευρωπαϊκούς θεσμούς ο Βασίλης έχει εργασθεί σε διάφορες θέσεις στις Βρυξέλλες, όπως και στη Σόφια και στα Σκόπια, με επίκεντρο τα τελευταία χρόνια τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Του ευχόμαστε καλή τύχη και επιτυχία στη νέα του θέση.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η **Γεωργία-Ζέτα Βέργου** γιατρός κόρη του γιατρού Γιάννη Δημ. Βέργου και ο σύζυγός της **Αλέξανδρος Ανυφαντάκης** ιατρός, που κατοικούν στην Λάρισα γέννησαν το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι στις 16.05.2012 Ευχόμαστε να τους ζήσει. Ο θείος, η θεία, τα εξαδέλφια, τα ανίψια τους. **Γεώργιος Δημ. Βέργος**

Το ΔΣ του Συνδέσμου τους εύχεται να τους ζήσει.

Ο Κώστας Ι. Ρουσιάς και η σύζυγος του Τζένη Καγιούλη, μόνιμοι κάτοικοι του χωριού μας έφεραν στον κόσμο το πρώτο τους παιδί, ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

Το ΔΣ του Συνδέσμου εύχεται στους νέους γονείς ότι καλύτερο και να τους ζήσει.

Την Κυριακή 03 Ιουνίου 2012 και ώρα 12:00 το μεσημέρι, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο Ίλιον βαπτίστηκε ο επτά μηνών γιος του **Σωτήρης Σχίζα** και της **Χρύσας Στρίκου**. Το όνομα αυτού **Γεώργιος**.

Το ΔΣ του Συνδέσμου εκφράζει τις θερμότερες ευχές του.

ΓΑΜΟΙ

Το Σάββατο 26/05/2012 στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα στα Πετράλωνα έγινε ο γάμος του **Ηλία Β. Λιατσόπουλου** με την **Αλεξία Οικονομοπούλου**. Ακολούθησε γαμήλιο γλέντι στη «Σάλα Παράδεισος» στο Περιστέρι.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου τους εύχεται Βίον Ανθόσπαρτον και καλούς απογόνους.

Στις 17/6/12 στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα στη Λαμπρινή έγινε ο γάμος του **Γεράσιμου Ιωάννη Δάρα**, Διδάκτορος Μοριακής Βιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, με την **Ιωάννα Δηληκωστοπούλου**. Ακολούθησε γαμήλιο δεξίωση και γλέντι σε κτήμα της περιοχής Κορωπίου.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εύχεται στο νέο ζευγάρι κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε ο Δημήτριος Θ. Σχίζας

Έφυγε από τη ζωή την 11^η Ιουνίου 2012 σε ηλικία 92 ετών ο **Δημήτριος Θ. Σχίζας** (Μουσταφάς), και η εξόδιος ακολουθία έγινε την 12^η Ιουνίου 2012 από τον ιερό Ναό «Αγίων Αναργύρων», στους Αγίους Αναργύρους Αττικής. Ο Δημήτριος ήταν το 2^ο από τα επτά παιδιά των **Θεοδώρου Σχίζα** και της **Ασπασίας Σχίζα** (**Νικόλαος, Αντώνης, Γιάννης, Χριστίνα, Γεωργία και Ελένη**). Παντρεύτηκε την **Ρίνα Σχίζα** από του **Σέρβου**, και απέκτησαν μία κόρη, την **Αγγελική** (Κούλα). Ήταν ένας ενάρετος και καλός οικογενει-

άρχης, έχαιρε δε του σεβασμού όλων των συγχωριανών μας.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους του.

Απεβίωσε ο Κωνσταντίνος Ν. Σχίζας σε ηλικία 84 ετών

Την 22α Ιουνίου 2012 απεβίωσε στη Σαλαμίνα που ζούσε μόνιμα ο συγχωριανός μας **Ντίνος Σχίζας**. Η εξόδιος ακολουθία έγινε στη Σαλαμίνα με τις προσευχές της οικογένειάς του πολλών συγγενών και φίλων. Ο **Ντίνος** ήταν το πρώτο παιδί του **Νικολάου Σχίζα** και της **Ευδοκίας Χατζηνικολάου** και παντρεύτηκε την **Αικατερίνη Τσεβά** με την οποία απέκτησαν την **Ευαγγελία** και τον **Νίκο**. Επαγγελματικά υπηρέτησε στο Πολεμικό Ναυτικό από όπου και συνταξιοδοτήθηκε.

Το ΔΣ του Συνδέσμου εκφράζει τη συμπάθειά του στους οικείους του εκλιπόντος.

Απεβίωσε ο Νίκος Λιατσόπουλος

Την Τρίτη 27/3/2012, έφυγε από τη ζωή, ο αγωνιστής κομμουνιστής **Νίκος Λιατσόπουλος** (του Λιατσόγιαννη).

Το παράρτημα της ΠΕΑΕΑ - ΔΣΕ Καλλιθέας τιμώντας τον προσέφερε στο ΚΚΕ 50 ευρώ, αντί για στεφάνι.

Το ΔΣ του Συλλόγου εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Την 28^η Απριλίου έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο της συγχωριανής μας **Μαρίας Δ. Σχίζα-Καρπαθάκη**. Στη μνήμη της προσέφεραν στο «**Χαμόγελο του παιδιού**» τα αδέρφια της **Νίκος** 200 Ευρώ, **Τάκης** 150 Ευρώ και **Θάνος** 150 Ευρώ. Για τον ίδιο σκοπό η αδελφή της εκλειπούσης κ. **Μοίρα Σχίζα - Πατελάρου** προσέφερε στην Ιεραποστολή Εξωτερικού (Κορέα) το ποσό των 200 Ευρώ.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

«Χους ήν και εις χουν απελεύσει». Έτσι ορίζεται η μοίρα της γήινης υπόστασης του ανθρώπου...

Μένουν όμως πίσω πολλά. Θλίψεις, αναμνήσεις, έργα και μερικές φορές κάποια αίσθηση κενού που προσδιορίζεται από τις εποχές που φεύγουν και παράλληλα μεταλλάσσουν τις αντιλήψεις για την στάση και τον τρόπο ζωής.

Ο «μεταστάς» ανήκε στην γενιά των μεγάλων αλλαγών. Μέχρι και την δεκαετία του «πενήντα», ο κόσμος και οι αντιλήψεις ήταν περίπου όπως ήταν επι αιώνες πριν.

Από την δεκαετία του «εξήντα» και έπειτα τα πράγματα άλλαξαν. Εγκαταλείφθηκε η ύπαιθρος και μαζί και του Σέρβου. Ο κόσμος συσσωρεύτηκε στα αστικά κέντρα και κυρίως στην Αθήνα αναζητώντας άνεση, καλοπέραση και καλύτερη εκπαίδευση και τύχη για τα παιδιά του. Οι αντιλήψεις είχαν πλέον επίκεντρο τον ατομικισμό.

Μέχρι τότε, ο αγώνας για επιβίωση και αυτάρκεια ήταν σκληρός και η δουλειά ήταν πραγματικά... δουλειά. Στα χωριά οι μόνοι που ξεχωρίζανε ως προς τις ανέσεις ήταν οι δάσκαλοι και κανένας δικαστικός υπάλληλος. Όμως, οι περισσότεροι απ αυτούς βλέποντας τον αγώνα των συγχωριανών, ήθελαν να κάνουν και έκαναν κάτι παραπάνω από ό,τι τους επέβαλε το λειτουργήμα τους.

Ο αείμνηστος Χρήστο-Ντάρας έφτιαξε στην Αράχωβα ολόκληρο σχολείο (εκ βάρων). Ο αείμνηστος Λεωνίδα είχε μανία με την καθαριότητα (οι δρόμοι και η δημοσιά έπρεπε να λάμπουν από καθαριότητα) και αυτή την αντίληψη την πέρασε και στους μαθητές του. Ο αείμνηστος Γιώργης Δάρας, προετοίμαζε με ιδιαίτερα μαθήματα τα παι-

διά για το Γυμνάσιο. Κάνανε και περισσότερα, αλλά αυτά είναι που θυμάμαι τώρα.

Ο τελευταίος «μεταστάς» δημοδιδάσκαλος (όπως τους άρεσε να αποκαλείται) Βασίλης Δάρας, έγραψε κι αυτός την ιστορία του.

Όπως οι περισσότεροι στο χωριό (αν όχι όλοι) πέρασε την παιδική του ηλικία με στερήσεις, αλλά μέσα στην ευλογία της πολυμελούς οικογένειας και μέσα στο ευλογημένο περιβάλλον του χωριού μας με το μεγαλείο της απλοϊκότητας και του αυτονόητου (τότε ο κόσμος δεν έλεγε πολλά, δεν είχε απαιτήσεις παρά μόνο από τον εαυτό του και το καθήκον προηγέιτο των δικαιωμάτων). Έμαθε γράμματα, βόσκοντας παράλληλα τα γίδια του οικογενειακού νοικοκυριού και φορώντας τα περιβόητα γουρνοτσάρουχα. Ήταν όμως πάντα χαρούμενος και ευδιάθετος. Τα χαρακτηριστικά αυτά τον ακολουθούσαν μέχρι τα βαθειά γεράματα, ανεξάρτητα από τις όποιες «παραξενιές» της ζωής.

Βρέθηκε και αυτός στην Αλβανία, συμπολεμιστής με τον αείμνηστο πολιτικό «Βαγγέλη Γιαννόπουλο», ο οποίος πάντα θυμότανε τον Βασίλη που του έδωσε την χλαίνη του για να ανακουφισθεί από τα ρίγη που τον πιάσανε μετά τον τραυματισμό του.

Στην συνέχεια, τα δύσκολα κατοχικά και μετακατοχικά χρόνια συνέβαλε όπως μπορούσε στην κοινή προσπάθεια για την επιβίωση του χωριού. Είναι γνωστό το περιστατικό, που κατάπτε κάποιο χαρτί (σημείωμα ελευθερίας διέλευσης) για να μη τον πιάσουν όταν έπεσε πάνω σε αντίπαλες ομάδες, μεταφέροντας με μουλάρια τρόφιμα από την Τρίπολη στο χωριό (κατά την εποχή του εμφυλίου).

Όταν πια έγινε δάσκαλος και αφού «δασκάλεψε» και στην Μακεδονία (όπως ήταν υποχρεωτικό τότε) ήλθε κατά τα χωριά μας, Αράχωβα, Ράφτη, Σέρβου. Και παντού άφησε τα αποτυπώματα του. Οι τότε μαθητές του ακόμα τον θυμούνται με αισθήματα σεβασμού και αγάπης. Αλλά και εκτός των μαθητών, οι κάτοικοι των χωριών αυτών των μνημονεύουν ακόμα για τις δουλειές στα σχολεία (ανακαινίσεις, βελτιώσεις κλπ) αλλά και για την συμπεριφορά του.

Στου Σέρβου ήταν μετά, τα καλύτερα χρόνια. Τότε οι δάσκαλοι στα χωριά ήταν πραγματικοί άρχοντες. Είχαν όλες τις ανέσεις της εποχής χωρίς κανένα άγχος.

Έτσι είχαν τα περιθώρια να κάνουν και κάτι παραπάνω. Και όχι μόνο να συμβάλλουν με τον τρόπο του ο καθένας σε διάφορα έργα (την εποχή εκείνη ολοκληρώθηκε η κατασκευή της κάτω εκκλησιάς), αλλά και να βοηθούν όπως μπορούσαν όποιον είχε ανάγκη είτε με δανεικά (αθόρυβα χωρίς χαρτιά και μάρτυρες) η και με οποιοδήποτε προσωπικό κόστος. Ακόμα έχουν να λένε κάποιοι για τέτοιες ευεργεσίες του «Βασιλάκου», και μάλιστα τώρα τελευταία χωρίς να υπάρχει και λόγος.

Αξιωματικώς νομίζω είναι επίσης η προσπάθεια που έκανε να ανακουφίσει την οικογένεια κάποιου (νέου οικογενειάρχη τότε) συγχωριανού μας που έχασε την ζωή του σε κάποιο οικοδομικό ατύχημα, αποδύομενος σε έρανο μεταξύ συμπατριωτών αλλά και ξένων. Αλήθεια τι παιδί ήταν κι αυτό...Εμείς οι συνομήλικι του τον θυμόμαστε σαν το πιο πρόσχαρο και πάντα καλοπροαίρετο και λεβέντικο παιδί (δεν πρόλαβε να γεράσει), ως είναι «αιωνία η μνήμη του».

Θα ήταν παράλειψη ωστόσο και αδικία στην μνήμη του «μεταστάτος», αν δεν γίνει αναφορά στην αποφασιστικής σημασίας συμβολή του στην ανέγερση της κάτω εκκλησιάς. Το έργο είχε σταματήσει από παλιά μόλις σχεδόν είχε αρχίσει, και από μακριά όπως λέγανε οι ξένοι επισκέπτες του χωριού, έμοιαζε σαν κάστρο.

Δεν ξέρω ποια ιδέα ήταν να συνεχισθεί το έργο, την στιγμή που δεν υπήρχε ούτε δεκάρα. Αυτό που ξέρω με σιγουριά είναι ότι

ο συντονιστής του Συλλόγου με την εκκλησία και την κοινότητα αλλά και ο ενθουσιώδης υποκινητής της υλοποίησης του έργου, με την παροιμιώδη επιμονή του, ήταν ο Βασίλης Δάρας.

Ασφαλώς και ο ρόλος των ντόπιων Σερβαίων την εποχή εκείνη ήταν εξίσου και περισσότερος σημαντικός με πανταχού παρούσα την ευγενική και άκακη φυσιογνωμία του αείμνηστου παπά-Σωτήρη. Τότε, το πνεύμα της κοινής προσπάθειας και της ανιδιοτέλειας λειτούργησε σε όλο του το μεγαλείο. Αλλά και η συμβολή όλων στο έργο, είχε το μεγαλείο της. Κανένας δεν έλεγε όχι σε πρόσκληση για προσωπική εργασία. Ακόμη και παιδιά του δημοτικού τότε, διαγκωνίζομασσε ποιος θα φέρει άμμο από του Ραμανάλι. Έτσι γίνονταν τότε με τα μέσα της εποχής εκείνης, τα μεγάλα έργα.

Αλλά και σε κάθε μικρό-έργο που γινότανε, ανακατευότανε πάντα ο «δάσκαλος».

Αργότερα, που το χωνευτήρι της πόλης και ιδιαίτερα της Αθήνας έκανε την δουλειά του, αλλοτριώνοντας αντιλήψεις, σχέσεις αισθημάτων και «εν πολλοίς» την έννοια της αλληλεγγύης, ο «Βασιλάκος» δεν έμεινε ήσυχος και ούτε προσαρμόστηκε στις ιδιαιτερότητες της πόλης (αδιαφορία, ανέσεις, ατομικισμό). Έκατσε και συνέγραψε, μετά από σοβαρή έρευνα και αλληπάλληλες διασταυρώσεις, τα δυο γνωστά βιβλία που αναφέρονται στα ιστορικά του χωριού (από παραδόσεις κυρίως) και στα γενεαλογικά δένδρα κάθε οικογένειας του Σέρβου. Τα βιβλία αυτά για μένα αποτελούν παρακαταθήκη που έχει διασφαλίσει ότι η ιστορία της καταγωγής μας και οι μνήμες μας για τον τόπο που γεννηθήκαμε, θα παραμείνουν ζωντανές για πάντα.

Αεικίνητος όπως συνήθως και πρόθυμος να επωμιστεί αγόγγυστα ευθύνες ανέλαβε και πρόεδρος του Συλλόγου μας. Το έργο του εδώ, είναι γνωστό. Καταγράφεται κι αυτό μεταξύ των άλλων σοβαρών έργων που έχει κάνει μέχρι τώρα κατά περιόδους ο Σύλλογος με την φιλότιμη συμπάρσταση όλων των πατριωτών.

Τον άνθρωπο αυτόν θα τον θυμόμαστε πάντα, για την προθυμία του να συμπαραστέκεται, να βοηθάει όποιον είχε ανάγκη και για το ανιδιοτελές (δεν ήταν πολιτικός ο άνθρωπος) ενδιαφέρον για τα κοινά του χωριού. Και ότι έκανε το έκανε αγόγγυστα και χωρίς κανένα παράπονο.

Αιωνία του η μνήμη !...

Απόλος (Αθήνα 21 Ιουν 2012)

Το εκκλησιαστικό Συμβούλιο του χωριού μας ευχαριστεί πολύ την κυρία Αναστασία Γιαννακοπούλου (Γραφείο τελετών) για την προσφορά των ανθών στολισμού του επιταφίου και για την προσφορά του ποσού των 30 Ε στην εκκλησία.

Προσφορές απ` ευθείας στο εκκλ. Συμβούλιο

1. Στη μνήμη Βασίλη Δάρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔ. ΔΑΡΑΣ	ΕΥΡΩ 50
ΒΑΣ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	ΕΥΡΩ 50
ΝΤΙΝΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ	ΕΥΡΩ 50
ΙΩΑΝΝ. Ν. ΔΑΡΑΣ	ΕΥΡΩ 100
ΚΩΝ. Ν. ΔΑΡΑΣ	ΕΥΡΩ 50

2. Υπέρ Ι. Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου

ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ ΦΑΝΗΣ-ΑΓΓΕΛΩ	ΕΥΡΩ 50
ΜΠΟΡΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	ΕΥΡΩ 25
ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ - ΕΥΓΕΝΙΑ	ΕΥΡΩ 25

Κεροπάνι Σερβαίων (Εφαρμογή του νόμου D. Bernolli)

Του Εκδότη
Βασιλείου Κων/vτή Σχίζα

Κεροπάνι. Θα λέγαμε ότι πρόκειται για ύφασμα ποτισμένο με κερί. Στη σύγχρονη μελισσοκομία, γίνεται χρήση αυτού του ειδικού υφάσματος το οποίο οι μελισσοουργοί ονομάζουν «κεροπάνι». Είναι ένα κομμάτι σκληρό ύφασμα, συνήθως από αντίσκηνο ή караβόπανο, εμποτισμένο προηγουμένως σε λιωμένο κερί. Τους χειμερινούς μήνες, για να προστατευτεί το μελίσσι από το κρύο, τοποθετούν το κεροπάνι μέσα στην κυψέλη, πάνω απ' τα τεχνητά λεγόμενα «πλαίσια», αφού προηγουμένως βγάλουν το πτυσσόμενο καπάκι της κυψέλης και στο τέλος το επανατοποθετήσουν.

Στους Σέρβους, στα δύσκολα χρόνια πριν την 10ετία του '50, όσοι ασχολούνταν με τα μελίσσια δεν είχαν σύγχρονες κυψέλες με τα γνωστά πλαίσια. Τότε είχαν τα **κουβέλια**. Ήσαν συνήθως απλά ξύλινα κουτιά και πάνω τα σκέπαζαν με μια βαριά πέτρα (πλάκα). Εκεί δεν έβαζαν κεροπάνι, τα κουβέλια τα

ξεσκέπαζαν μόνο το καλοκαίρι στον τρύγο.

Μελίσσια στο χωριό είχαν μόνο δυο - τρεις οικογένειες. Ίσως γιατί η μελισσοκομία απαιτεί μια ιδιαίτερη διαδικασία και απασχόληση των αγροτών.

Η «Γριά Δασκάλα», όπως έλεγαν τη **Γιαννούλα**, σύζυγο του **Νικόλα**, με καταγωγή της από του Ζλάτικα ή Ζουλάτικα (Αετοράχη). Παιδιά της ήταν ο δάσκαλος Μήτσος, ο Θόδωρος Σχίζας κ.ά. (Είχε επικρατήσει να τη λένε «Γριά» για να την ξεχωρίζουν από τη νύφη της, σύζυγο του γιου της Μήτσου, που κι αυτή την έλεγαν Γιαννούλα.) . Το μελισσοκομείο το είχε στην τοποθεσία Μούσγα, νότια του χωριού. Αργότερα πούλησε τα μελίσσια στον **Θοδωρή Τρουπή** του Θανάση (Θανασιού).

Ο Θανάσης πάλι του **Ηλία Σχίζα**, του **Λιασκιζα** όπως ήταν γνωστότερος, είχε τέσσερα κουβέλια στη θέση Λημιγκέκουλη, στο ξερικό περιβόλι του νοτιοανατολικά του χωριού. Αυτά, αφημένα μάλλον στην τύχη τους, δεν αυγάτιζαν αλλά και δεν λιγόστευαν.

Τη «φήμη» του καλού μελισσοκόμου είχε στους Αράπηδες ο **Ηλίας Χρονόπουλος (Μαρθολιάς)**, ο οποίος εφοδίαζε με μέλι πολλά νοικοκυριά στου Σέρβου.

Αυτοί οι παλιοί μελισσοκόμοι του χωριού «αναπαύονται εν Κυρίω» πολλά χρόνια τώρα.

Οι Σερβαίοι όμως, χρησιμοποιούσαν εκείνο τον καιρό μια μέθοδο καθαρισμού των αφιών τους, αξιοπερίεργη σήμερα, την οποία παρέδωσαν οι παλαιοί στη...λαογραφία και

περιγράφεται ως «κεροπάνι».

Η παραστατική περιγραφή είναι από έναν αιωνόβιο αποδημήσαντα στην αιωνιότητα, προδιετίας γέροντα: «**Έτσι βγάναμε εμείς τα πολύ παλιά χρόνια τη «σκουριά»! μέσα από τ' αφιά μας, δηλαδή τα ξεβουλώναμε!**

Έκοβαν λοιπόν ένα κομμάτι από ένα **κεφαλομάντηλο**, απ' αυτά που φόραγαν όλες οι γυναίκες εκείνα τα χρόνια, και έφτιαχναν μια μακριά λωρίδα που να 'χει φάρδος δυο τρεις πόντους. (Για να θυμόμαστε: Οι χήρες και οι μεγάλης ηλικίας γυναίκες φόραγαν **μαύρο** μαντήλι στο κεφάλι, οι εφηβικές **καφέ** χρώματος, οι εφηβικές ηλικίας και ανύπαντρες, **λευκό**). Το κεφαλομάντηλο ήταν λεπτό και μαλακό ύφασμα που το έλεγαν και **τσεμπέρι**.

Σε ένα δοχείο λοιπόν έλιωναν κερί και μέσα έβαζαν αυτή τη λωρίδα του λεπτού υφάσματος.

Πότιζαν δηλαδή το ύφασμα με το κερί και έτσι έφτιαχναν ένα **κεροπάνι** όπως το έλεγαν. Κατόπιν τύλιγαν γύρω - γύρω σπυρωτά, δηλαδή σαν ελατήριο, με την κερωμένη υφασμάτινη λωρίδα ένα **αδράχτι** ή μια **δρούγα**. Το αδράχτι και η δρούγα ήταν μικρές ξύλινες βέργες στις οποίες με περιστροφή από τον χρήστη τυλίγονταν το νήμα το οποίο δημιουργείτο με γνέσιμο του επεξεργασμένου (λαναρισμένου) μαλλιού, της **τουλούπας** όπως έλεγαν, την οποία είχαν στερεώσει στη

ρόκα. Με το γνέσιμο του μαλλιού ασχολούνταν οι γυναίκες. Στο αδράχτι τύλιγαν χοντρό νήμα, ενώ στη δρούγα, που στο ένα μέρος της έβαζαν ένα συμμετρικό βαρίδιο, το **σφοντύλι** το οποίο βοηθούσε στην περιστροφή, τύλιγαν λεπτό νήμα. Η ρόκα με τα παρελκόμενα, το αδράχτι με το σφοντύλι ή τη δρούγα, ήταν παραδοσιακό ξύλινο λαϊκό εργαλείο γνωστό από την αρχαιότητα με την ονομασία **ηλακάτη**. Πάνω της σκάλιζαν περίτεχνα σχέδια.

Έβγαζαν μετά, όταν κρύωνε, απ' το αδράχτι ή τη δρούγα το κεροπάνι. Είχαν στα χέρια τους έναν κερωμένο υφασμάτινο σωλήνα μήκους 20 - 25 πόντων. Αυτόν τον σωλήνα τον έβαζαν μέσα στο αυτί (όχι βαθιά) και γύρω- γύρω τον στερέωναν, για να στέκεται, με μικρά λεπτά κουρέλια υφάσματος αντί για βαμβάκι. Το βαμβάκι εκείνη την περίοδο ήταν δυσεύρετο είδος πολυτελείας. Εκείνος που έκανε χρήση αυτής της μεθόδου είχε ξαπλώσει σε θέση πλάγια και το αφτί ήταν προς τα πάνω. Κατόπιν άναβαν με ένα σπύρτο στο πάνω μέρος τον σωλήνα, το κεροπάνι, το οποίο καιγόταν αργά όπως το κερί.

Όταν δημιουργείτο η κατάλληλη θερμοκρασία, τότε γινόταν παχύρρευστη η κολλώδης υποκίτρινη ουσία που υπήρχε μέσα στο αφτί και μετακινιόταν μέσα στο σωλήνα και καιγόταν στο πάνω μέρος στη φλόγα. Μάλιστα ακουγόταν ο ήχος από το κάψιμο κρακ, κρακ,

κρακ...

Η περιγραφή για το κεροπάνι είναι πράγματι εντυπωσιακή, περίεργη και μας...προβλημάτισε. Δεν μπορεί παρά η χρησιμοποίησή του να βασίζεται σε φυσικούς νόμους.

Ανατρέξαμε σε εκπαιδευτήρια φυσικών και θετικών επιστημών να προσδιορίσουν το φυσικό νόμο που έβρισκε εφαρμογή το κεροπάνι των παλιών Σερβαίων.

Η απάντηση ήταν απλή από τους ειδικούς. Στο κεροπάνι έβρισκε εφαρμογή ο **νόμος Daniel Bernolli** καλούμενος και «**Θεμελιώδες Θεώρημα Υδρομηχανικής**».

«Η φλόγα στο κεροπάνι δημιουργεί υποπίεση εξαναγκάζοντας τον αέρα να περνά μέσα από το σωλήνα - κεροπάνι, συμπαρασύροντας την υγραποιηθείσα (από τη θερμότητα) κολλώδη ουσία του αφτιού, στο πάνω μέρος του σωλήνα και να καίγεται!» Έτσι απλά. Όλα έχουν εξήγηση. «**Πενία τέχνας κατεργάζεται**», αλλά που το σκέφτηκαν οι...δαιμόνιοι πρόγονοί μας οι Σερβαίοι;

Χωριό μου

Χωριό μου καταπράσινο
Μες τις δροσιές λουσμένο
Και από τον ήλιο τον χρυσό
Χρυσοστεφανομένο.

Σ εσένα κάθε εποχή
Έχει δικιά της χάρη
Και ο ήλιος και η χαραυγή
Τα αστέρια, το φεγγάρι.

Όποιος διαβάτης και αν διαβεί
Και ξένος αν περάσει
Την ομορφιά σου δεν μπορεί
Ποτέ να την ξεχάσει.

Όταν στα ξένα θα βρεθούν
Χωριό μου τα παιδιά σου
Νύχτα και μέρα λαχταρούν
Να ξαναρθούν κοντά σου.

«Θρούμπη»

Βοήθεια χωριανοί...

Ο Σύλλογος έχει στη διάθεσή του από το Φεβρουάριο του 2009 την ιστοσελίδα μας seynou.gr για να επικοινωνεί με τα μέλη του, να προβάλλει ευρύτερα το χωριό και την κουλτούρα του. Η προσπάθεια που απαιτείται για να διατηρήσουν το ποιοτικό επίπεδο της είναι διαρκής και απαιτεί εξειδικευμένους ανθρώπινους πόρους.

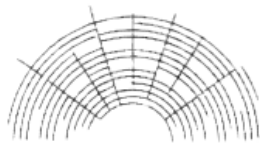
Ειδικά, απαιτούνται γνώσεις χρήσης ηλεκτρονικού υπολογιστή για τον εμπλουτισμό της με νέα άρθρα και γενικά την συντήρησή της. Τα μέλη του Δ.Σ. δεν μπορούν να ανταποκριθούν όπως θα ήθελαν στην ενημέρωση της λόγω αυξημένων υποχρεώσεων αλλά και περιορισμένου χρόνου.

Γι' αυτό **κάνουμε έκκληση** στους συγχωριανούς μας και μέλη του Συλλόγου μας που έχουν τα πιο πάνω προσόντα (στοιχειώδεις γνώσεις πληροφορικής και θέληση για προσφορά) να προσφέρουν σε συνεννόηση με το Σύλλογο υπηρεσίες υποστήριξης της ιστοσελίδας, ώστε να δίνουμε ενημέρωση και λαογραφικό-πολιτιστικό υλικό στους ανά την οικουμένη συμπατριώτες και φίλους μας. Αν δεν υπάρξει ενδιαφέρον και βοήθεια από πλευράς των πατριωτών όχι μόνο δεν πρόκειται να γίνει καμία αναβάθμιση της ιστοσελίδας αλλά και υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα να **καταστραφεί ολοσχερώς, από την μη σωστή και επιμελημένη παρακολούθησή της και τη μη αναβάθμιση των προγραμμάτων στα νέα και πολύ απαιτητικά πρότυπα ασφαλείας.**

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου

Μοίρα Γ. Τρουπή Δικηγόρος

Πειραιώς 16-18, Αθήνα
Τηλ: 210-5238358
Κιν: 6974222436
Κιν: 6948622870
e-mail: moiratroupi@hotmail.com

ΟΙΝΟΠΟΙΙΟ
ΤΡΟΥΠΗ

Φτέρη Μαντινείας / 221 00 Τρίπολη
Τηλ. 2710 411 435
Fax. 2710 411 631
Κιν. 6973 347 326
Email. kos69tas@yahoo.gr
Web. www.troupiswinery.gr

ALEKA'S FLOWERS

flower aesthetics
by Alexandra Matzeta

ΣΟΛΩΜΟΥ 86, ΙΛΙΟΝ
ΤΗΛ.: 210 57 35 128 | FAX: 210 57 35 827
email: info@aleka.gr | www.aleka.gr

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
ΗΛΙΑΚΑ - ΜΟΝΩΣΗ
ΘΕΡΜΑΝΣΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΑΕΡΙΣΜΟΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΕΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΑ - ΑΣΘΕΝΗ - ΦΩΤΙΣΜΟΣ - ΚΙΝΗΣΗ
ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ - ΥΓΡΑΕΡΙΟ - ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ - ΑΠΟΧΕΤΕΥΤΙΚΑ

ΣΤΑΘΗΣ Γ. ΓΑΒΡΙΗΛΟΓΛΟΥ
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

Προφήτη Ηλία 9, 14451 Μεταμόρφωση, Αθήνα
Τηλ.: 210 2815088 Fax: 210 2815088,
Κιν.: 693 7050900, e-mail: gavrielioglou_stathis@hotmail.gr

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας
«**Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**»
Αγίου Μάρκου 16, 5ος όροφος
Τ.Κ. 10560, Αθήνα Τηλ.: 210 3229904
Α.Φ.Μ.: 099547610
ΔΟΥ: Ε' ΑΘΗΝΩΝ

Υπεύθυνος Έκδοσης:
Θεόδωρος Ν. Σχίζας
Τηλ.: 2108228739, κιν.: 6932643535

Συντακτική Επιτροπή:

Θεόδωρος Σχίζας,
Κατερίνα Κωνσταντοπούλου
κιν. 6936713101,
Κωνσταντίνα Σχίζα κιν. 6977013211,
Μαρίνος Ρουσιάς κιν. 6972991137,
Νικόλαος Σχίζας κιν. 6946618091

Συνδρομή: 30 ΕΥΡΩ

Εξωτερικού: 50 δολ. Αμερ.
- 100 δολ. Αυστρ.

Τυπογραφείο - Ηλεκτρονική
Σχεδίαση:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Γερανίου 7, Αθήνα
Τηλ. 210-5244-309

Πάσχα στου Σέρβου 2012

Τελειώνοντας καταχείμωνο οι γιορτές της αποκριάς, όλοι οι παριστάμενοι και συμμετέχοντες, δώσαμε ένα αποχαιρετιστήριο όρκο για την συνάντησή μας το Μεγαλοβδόμαδο, στο χωριό.

Η επιτυχής έκβαση του «Ελαφηβολίωνα» μας γέμισε προσδοκία για τις γιορτές του Πάσχα στο χωριό. Οι ζωντανές και νωπές αναμνήσεις, γινήκανε οι κινητήριες δυνάμεις, συνεπικουρούμενες από την μεγάλη προσμονή για τις Άγιες Ημέρες.

Ο καιρός περνά και μας προσπερνά αν δεν πορευόμαστε με τις επιθυμίες μας και με την προσπάθεια για υλοποίησή τους στο μέγιστο βαθμό των δυνατοτήτων μας. Πέρασαν λοιπόν οι μέρες και πορευθήκαμε στο εαρινό ηλιοστάσιο, που η πίστη μας θέλει να τοποθετεί τη μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης και εμείς ενθυμούμαστε τον ποιητή,

*«Χειμωνιάτικος αέρας τώρα και άγριος δεν σφυρίζει
και 'ο ανοιξιάτικος κοίτα, ουρανός ντύθηκε στα γαλάζια»
[Διονύσιος Σολωμός]*

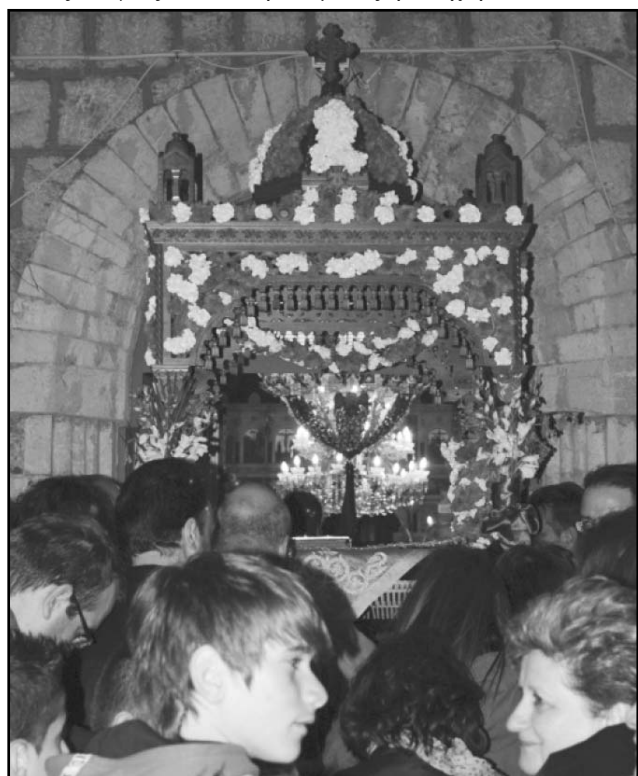
Με ένα ιερέα και με λίγες ψυχές ταπεινές, υποδεχθήκαμε την Κυριακή των Βαΐων τον «Κύριο» με τα βάρια στην πλατεία του χωριού. Τον προσμέναμε και ως Νυμφίο στη μικρή, αλλά γεμάτη με ζεστασιά, χρώματα και αρώματα εκκλησία μας, παρά τον ξαφνικό χιονιά που ενέσκηψε απρόσμενα και άσπρισε τις ραχούλες τα κεραμίδια, τις αυλές και τα δέντρα.

Δειπνήσαμε μαζί Του και αναρωτηθήκαμε ποιός είναι εκείνος που θα τον προδώσει: μήπως άραγε όλοι εμείς με τα καθημερινά ηθελήμενα και αθέλητα καμώματά μας; Συμπορευτήκαμε μαζί Του και κοιμηθήκαμε στο όρος των ελαιών και ξυπνήσαμε από το τρείς λάλημα του πετεινού. Ζήσαμε τη σταύρωσή Του και ταπεινωθήκαμε μαζί Του.

Μεγάλη Πέμπτη ζήσαμε την σταύρωση Του και νιώσαμε τα καρφιά στο δικό μας σώμα από τα βάρια που περνάμε τον τελευταίο καιρό στην ταλαιπωρημένη πατρίδα μας. Διψάσαμε και γευθήκαμε το όξινο που μας δίνουν οι υπεύθυνοι, βουτηγμένο στο καλαμένιο τους σφουγγάρι. Και όμως μέσα από την περισυλλογή και τη σιωπή των ημερών, πάντα επίκαιρος ο στίχος του ποιητή:

*«Η γης τριγύρω ντύθηκεν πράσινη, ξερή που ήταν,
Χαριτωμένες άνθισαν πλαγιές, λαγκάδια,
άκου: ζουζούνια, λούλουδα θροίζουν και νερά τρέχουν.» [Διονύσιος Σολωμός]*

Μεσάνυχτα στο χαμηλό φως της εκκλησίας, μέσα σε σιωπηλό περιβάλλον που επέβαλαν οι στιγμές, οι γυναίκες μετά την κατανυκτική ακολουθία παρόλη την εξοντωτική κόπωση του ιερέα όπου επιδινόταν σε αγώνα ταχύτητας για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του εκκλησιάσματος τριών χωριών, στόλισαν

τον επιτάφιο και τον ετοίμασαν για την Αποκαθήλωση.

Μεγάλη Παρασκευή πρωί, Τον αποκαθηλώσαμε και Τον συνοδεύσαμε κατανυκτικά στο στολισμένο μνήμα, με τη καμπάνα του χωριού να χτυπά τον ήχο του θανάτου. Το βράδυ με τον καιρό να αλλάζει, στη κατάμεστη εκκλησία ψάλαμε τους εξαίσιους ύμνους:

*«Η ζωή εν τάφω κατετέθη Χριστέ και αγγέλων στρατιαί
εξεπλήκτοντο συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σήν.[...]»
«Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, που έδω σου το
κάλλος; [...]»
«Εραναν τον τάφο αι μωροφόροι μύρα λίαν προί ελθούσαι
[...]»*

Ακολούθησε έξοδος και η περιφορά του Επιτάφιου από την

εκκλησία έως στο μέσο του χωριού λόγω των διαφαινόμενων καιρικών συνθηκών που άρδην είχαν αλλάξει με δυνατό αέρα και με την απειλή βροχής.

Όμως, δεν υπάρχει Σταύρωση δίχως Ανάσταση.

Μια μικρή φιλική παρέα ανάμεσα της και δύο επτανήσι-

οι, για πρώτη φορά στο χωριό μετά την πρώτη Ανάσταση, υλοποίησαν το έθιμο τους, το σπάσιμο των κεραμικών παραπλεύρως της εκκλησίας (το έθιμο θέλει το σπάσιμο των κανατιών και των σταμνών) αλλά λόγω ελλείψεως των, αντικαταστάθηκαν αυτά από μισή ντουζίνα κεραμίδια. Και τούτο όπως λένε για το σκάσιμο των «Οβραίων» για τη σταύρωση του Κυρίου και για να εκδιώξουν με τον κρότο, τον θάνατο.

Μεσημέρι Μεγάλου Σαββάτου και ο καιρός άρχισε να χαλάει. Τα απειλητικά σύννεφα φορτωμένα με νερό ερχόταν από το Ιόνιο με μεγάλη ταχύτητα ωθούμενα από τον ισχυρό νοτιοδυτικό άνεμο. Οι κρουνοί του ουρανού άνοιξαν και δυνατές ριπές ανεμόβροχου σάρωναν το χωριό. Μέσα σε ένα απόλυτα ομιχλώδες τοπίο όλοι λουφάζαμε στα ασφαλή και φιλόξενα καταφύγια μας περιμένοντας να κοπάσουν τα καιρικά φαινόμενα και να πορευτούμε προς το ναό για την Ανάσταση.

Οι ώρες πέρασαν και οι καμπάνες άρχισαν να χτυπάνε για την Αναστάσιμη λειτουργία, με τους συγχωριανούς σιγά-σιγά να οδεύουν μέσα από τα καταχνησμένα στενά προς την εκκλησία, για να συμμετέχουν στη χαρά της Αναστάσεως. Ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης πατέρας Θεοφύλακτος κατέφτασε πέραν της δωδεκάτης, αφού ήδη είχε κάνει δύο Αναστάσεις σε άλλα δύο χωριά. Τα φώτα έσβησαν και με τη λαμπάδα του στην ωραία πύλη, μας κάλεσε για το «Δεύτε λάβετε Φως». Την όλη κατανυκτική Αναστάσιμη ακολουθία, συνόδευαν οι θαυμάσιοι Ύμνοι των μεγάλων υμνωδών της εκκλησίας.

Περνώντας η ώρα και μετά το «Χριστός Ανέστη», τους εναγκαλισμούς και τις ευχές με τα πρόσωπα να φωτίζονται από το Νέο φως, η εκκλησία σιγά-σιγά άρχισε να αδειάζει, με τους αποχωρήσαντες σαν σκιές μέσα στην ομίχλη, να μεταφέρουν το πολύτιμο φως άσβεστο, να καίει στο σπίτι για το καλό και να οδεύουν προς τα σπίτια τους για να γευτούν την πατροπαράδοτη μαγειριότητα.

Το ξημέρωμα μας βρήκε στο ομιχλώδες χωριό και την επιταχυνόμενη προσπάθεια για το ψήσιμο των σφαγτών, που ήδη λίγοι επιδέξιοι από βραδύς είχαν επιμεληθεί το δέσιμο στις σούβλες. Οι ψησταριές άναψαν στο υπόγειο του πολιτιστικού κέντρου, οι σούβλες στήθηκαν πάνω τους και οι μηχανισμοί άρχισαν το γύρισμα. Πλησιάζοντας προς το μεσημέρι, η βροχή κόπασε και σε ένα άνοιγμα των σύννεφων ένας αγνός ήλιος έκανε την εμφάνισή του. Ο κόσμος ήδη είχε αρχίσει να μαζεύεται σε μικρές παρέες, που λόγω της ημέρας με ζοηράδα και με πολύ καλή διάθεση αντάμωναν, αλληλό-ασπάζονταν και αντάλλασαν ευχές. Τα άσχημα καιρικά φαινόμενα δεν έγιναν εμπόδιο για ευόδωση της μεγάλης προσδοκίας.

Τα τραπέζια είχαν ετοιμαστεί από μετρημένους θελοντές μέσα στο χώρο του πολιτιστικού και δέχτηκαν τους χωριανούς και τα αγαθά. Τα ψημένα κρέατα άρχισαν να ανεβαίνουν και αχνιστά σερβιρόταν στα πλούσια από αγαθά τραπέζια.

Ευχαριστίες

Το ΔΣ των Απανταχού Σερβαίων «Η Κοίμηση της Θεοτόκου» θέλει από καρδιάς να ευχαριστήσει όλους όσους συμμετείχαν στο παραδοσιακό γλέντι που έγινε, λόγω καιρικών συνθηκών, στο Πολιτιστικό Κέντρο και δημιούργησαν μια τόσο εορταστική και ζεστή ατμόσφαιρα. Ειδικά θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους κυρίους Ιωάννη Κ. Ρουσιά, Ιωάννη Ν. Βέργο και Ιωάννη Καλομοίρη που προσέφεραν από ένα αρνί έκαστος, τον Κώστα Ν. Κωνσταντόπουλο που προσέφερε μια σούβλα κοντοσούβλι και τέλος τον Ιωάννη Μ. Ρουσιά για όλη τη βοήθεια που μας προσέφερε και αυτήν την φορά.

Το κρασί άφθονο άρχισε να ρέει, τα ποτήρια σηκώνονταν και οι ευχές διασταυρώνονταν και εναλλασσόταν από στόμα σε στόμα. Όλες οι ηλικίες ήταν παρούσες. Έξαφνα η μαγεία του περιβάλλοντος είχε επιδράσει καταλυτικά και όλοι είχαμε γίνει μια πολύ μεγάλη παρέα. Το φαγοπότι ακολούθησε ο χορός. Το έναυσμα έδωσε η χορευτική ομάδα του συλλόγου και στο κάλεσμα ανταποκρίθηκε το πλήθος των παρισταμένων. Έκδηλη η χαρά και ο αυθορμητισμός που διοχετεύεται από το «συνυπάρχειν» κυριέυε την ύπαρξή μας και η ευτυχία ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων μας. Είναι η χαρά που σου δίνει ο διπλάνος και εσύ του την ανταποδίδεις απλόχερα γιατί σε τελική ανάλυση μήπως αυτό δεν είναι και το ζητούμενο κάθε μικρό-κοινωνίας ανθρώπων;

Το Πασχαλινό γλέντι κράτησε μέχρι το βράδυ και η κούραση από τον ατέλειωτο χορό ήταν αυτή που σιγά-σιγά έκανε τους παρευρισκόμενους να αποχωρούν ναυχελικά αλλά ευτυχισμένα.

Διονύσιος Ραυτόπουλος

Των Αγίων Αποστόλων στον Σέρβου Γορτυνίας

Σήμερα 30 Ιουνίου, οι Σερβαιοί ανηφόρησαν στον Αγιαντριά και γιόρτασαν τους Αγίους Αποστόλους σ' ένα μικρό, όμορφο και λιτό ξωκλήσι, τον Άγιο Αντρέα ή Αγιαντριά όπως λέγεται με τη τοπική ονομασία, απολαμβάνοντας τη φύση και τον απέραντο ορίζοντα.

Λίγοι άνθρωποι όλων των ηλικιών παρακολούθησαν τη Θεία Λειτουργία που τέλεσε ο ιερέας του χωριού, ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης Θεοφύλακτος.

Πηγή: m-diamantopoulou.blogspot.com

Επετειακή εκδήλωση στις «Γριάς το Σωρό»

Το ΔΣ του Συνδέσμου πραγματοποίησε εκδήλωση μνήμης στις «Γριάς το Σωρό» το Σάββατο 19 Μαΐου 2012. Ο εφημέριος του χωριού μας, Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης πατέρας Θεοφύλακτος, χοροστάτησε στο τρισάγιο που πραγματοποιήθηκε στη μνήμη των ενδόξων αγωνιστών - απελευθερωτών της πατρίδας μας. Στη συνέχεια, οι παρευρισκόμενοι έψαλαν με περηφάνια τον Εθνικό ύμνο και αντάλλαξαν ευχές λόγω της ημέρας. Την σεπτή τελετή τίμησαν με την παρουσία τους

η Αντιδήμαρχος του Δήμου Γορτυνίας κα Μαρίνα Διαμαντοπούλου, ο πρόεδρος κ. Ιωάννης Ρουσιάς και το μέλος κ. Ιωάννης Σχίζας της Τ.Κ. Σέρβου, καθώς και λιγοστοί συγχωριανοί μας.

Του Αγίου Κωνσταντίνου στο χωριό Αράπηδες

Ένας λιτός και όμορφος εορτασμός ήταν κι εφέτος το πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου στους Αράπηδες, τον οικισμό, που υπάγεται στο χωριό Σέρβου Γορτυνίας.

Υπέροχο και καθαρό περιβάλλον, ευλάβεια, λιγοστοί κάτοικοι, τα παιδιά τους από την Αθήνα, λίγοι αλλά πιστοί επισκέπτες, κι όλοι μαζί μια μεγάλη παρά που κρατάει ζωντανή τη παράδοση. Το πανηγύρι για τα μικρά χωριά είναι το κορυφαίο γεγονός της χρονιάς. Οι Αραπαίοι όλοι μαζί οργανώνουν τη γιορτή, αμέσως μετά τη τέλεση της Θείας Λειτουργίας, στο προαύλιο της εκκλησίας. Προετοιμάζουν το χώρο, φτιάχνουν τα φαγητά,

σερβίρουν. Τα λιγοστά έσοδα από το πανηγύρι προορίζονται για τη συντήρηση της εκκλησίας

και του περιβάλλοντα χώρου.

Πηγή: m-diamantopoulou.blogspot.com

Παροιμιώδεις εκφράσεις - Μέρος 1^ο

Αγέλαστας (ή) πέτρα

Αρχαία παροιμία, η προέλευση της αποδίδεται σε μια πέτρα της Ελευσίνας, πάνω στην οποία η θεά Δήμητρα θρήνησε την απώληση της κόρης της Περσεφόνης από τον θεό του Άδη και χρησιμοποιείται όταν προκαλείται λύπη προσώπων ή πραγμάτων.

Αιέν αριστεύει

«Αιέν αριστεύει και υπείροχον έμμεναι άλλων, μηδέ γένος πατέρων αισχυνέμεν» (Πλ. Ζ' 208). Πάντα πρώτος και ανώτερος από τους άλλους και να μην νροπιάζεις τη γενιά των προγόνων»

Ήταν τα λόγια του Ιππόλαχου στον υιό του Γλαύκου, όταν τον έστειλε στην Τροία να πολεμήσει ενάντια στους Έλληνες. Το ανιστορεί ο Γλαύκος στο Διομήδη, όταν ο δεύτερος τον ρώτησε σχετικά με τη γενιά του. Επίσης, υπήρξε αγαπημένη πατρική συμβουλή του Ρωμαίου Κικέρωνα.

Αίντε να κουρεύεσαι - Άστον να κουρεύεται - Έασον αυτόν χαίρειν

Κατά τους Βυζαντινούς χρόνους ήταν συνηθισμένο το θέαμα της διαπόμπευσης, μιας και για τους κατοίκους του Βυζαντίου αποτελούσε ένα από τα πρώτα προσφερόμενα δημόσια θεάματα. Πήγαιναν, λοιπόν, στις πλατείες και στους δρόμους με σκοπό να παρακολουθήσουν τη διαπόμπευση κλεφτών, δηλών, μέθυσων, ανταρτών, μοιχών αλλά και εξεχόντων προσωπικοτήτων. Αρχικά, αυτός που επρόκειτο να διαπομπευθεί, δεχόταν την κουρά, πράγμα άκρως προσβλητικό για την εποχή. Αντίστοιχα, στα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, αποτελούσε βρισιά και μόνο η απειλή σε κάποιον ότι θα του ξυρίσεις το μουστάκι.

Οι φράσεις «**άστον να κουρεύεται**» και «**άντε να κου-**

ρεύεσαι» στη λαϊκή εκδοχή σημαίνουν πως κάποιος είναι τόσο «σκάρτος», ώστε του αξίζει η κουρά, το κούρεμα. Σε μερικές περιπτώσεις χρησιμοποιείται και η φράση «κουρέματά σου». Στους κατοίκους του Βυζαντίου το ρήμα «κουρεύω» είχε και την έννοια του «κουράζω», όπως η γνωστή φράση «τον τάδε εκούρασον μοναχόν». Επεξηγηματικά, αναφέρεται πως, ο καταδικασμένος σε διαπόμπευση και κουρά δεχόταν ψυχική και σωματική κόπωση (πολλές φορές το πλήθος πρόβαινε και σε βιαιοπραγίες εναντίον του), έμεινε έτσι το **κουράζω** ως συνώνυμο του **καταπονώνω**.

Ακόμα δεν τον είδαμε και Γιάννη τον εβγόλαμε

Μία εκδοχή θέλει τον Τριπολιτώτη Αγγελάκη Νικηταρά να παράγγειλε κάποτε του στενού του φίλου Θεόδωρου Κολοκοτρώνη να τον επισκεφτεί στο χωριό και να βαφτίσει το μωρό του. Επίσης, ο Νικηταράς του παράγγειλε ότι σκόπευαν να το βγάλουν Γιάννης αλλά για να τον τιμήσουν, αποφάσισαν να το βαφτίσουν δίνοντας του το όνομα του, δηλαδή Θεόδωρος.

Ο Γέρος του Μωριά απάντησε πως με μεγάλη ευχαρίστηση θα πήγαινε μόλις θα «έκλεβεν λίγον καιρό», γιατί εκείνον τον καιρό έπαιρνε συνέχεια μέρος σε μάχες. Ένα μήνα αργότερα ο Κολοκοτρώνης δεν είχε καταφέρει να πραγματοποιήσει την υπόσχεση του, με αποτέλεσμα ο Νικηταράς να του στείλει δεύτερη παραγγελία. Ο Γέρος τότε πήρε την απόφαση και μαζί με δύο παλικάρια του πήγε στο χωριό. Μπαίνοντας στο σπίτι του φίλου του δεν είδε μήτε μωρό, μήτε καμιά προετοιμασία που να θυμίζει βάφτιση.

Το τι έχει συμβεί το διαπίστωσε αμέσως μετά. Η γυναίκα του Νικηταρά ήταν στις μέρες της να γεννήσει. Ο τελευταίος δε, γνωρίζοντας πως ο Κολοκοτρώνης είχε επιφορτιστεί με το χρέος να ελευθερώσει την πατρίδα από τον Τούρκικο ζυγό θα καθυστερούσε στα σίγουρα να τους επισκεφτεί, οπότε θα είχε γεννηθεί και το παιδί, που του παράγγειλε και του ξαναπαράγγειλε για τη βάφτιση. Όταν ο Γέρος άκουσε τη δικαιολογία του Νικηταρά ξέσπασε σε δυνατά γέλια και φώναξε: «Ωχού! Μωρέ, ακόμα δεν τον είδανε και Γιάννη τον βαφτίσανε».

Φυσικά, υπάρχει η πιθανότητα η φράση αυτή να προσηύχθη αλλά να έγινε γνωστή από τον Θ. Κολοκοτρώνη.

Άλλη εκδοχή θέλει τον πατέρα δύο κοριτσιών της παντρειάς να δέχθηκε επίσκεψη από προσηνητή, που του έφερε γαμπρό για την μεγαλύτερη από τις θυγατέρες του. Ο πατέρας τότε έστειλε την κόρη του να φέρει κρασί από το βαγένη για να κεράσει τον μουσαφίρη. Εκείνη, αφού έβαλε την κανάτα κάτω από την κάνουλα του βαγενιού, την οποία και άνοιξε για να γιομίσει την κανάτα, άρχισε να συλλογίζεται το γάμο της και πως το παιδί που θα έκαμε θα ήταν αγόρι και θα το έβγαζε Γιάννη. Ξαφνικά της πέρασε από το μυαλό ότι μπορεί να είχε κακό ριζικό και να της πέθαινε το παιδί, τότε άρχισε τα μοιρολόγια, ενώ το κρασί έτρεχε. Μιας και η ώρα είχε

περάσει η μικρότερη αδερφή της πήγε να δει τι συνέβη και άργησε. Όμως, στο άκουσμα των θλιβερών λεγομένων της αδερφής της, άρχισε και αυτή τα μοιρολόγια για το αδικοχαμένο ανιψάκι της, ενώ το κρασί εξακολουθούσε να τρέχει. Αφού, πέρασε κάμποση ώρα, ο πατέρας θορυβημένος άφησε τον καλεσμένο και πήγε να δει γιατί αργούν οι θυγατέρες του να φέρουν το κρασί. Μπαίνοντας και βλέποντας το κρασί χυμένο, τις κορές του να κλαίνε και ακούγοντας στη συνέχεια το λόγο, κούνησε το κεφάλι του και τους είπε: «Κόμα δεν τον είδαμε, Γιάννη τον εκράξαμε και το κρασί τρέχει!».

Είναι πιθανό η ανάλογη αρχαία παροιμία, που αναφέρεται σε ίδιες περιστάσεις, «**Αίξ ούπω τέτοκεν, έριφος δ' επί δώματι παίζει**» (Ζηνοβ. 42 Διογένη. 40. 656. Μακάρ. 54 Αποστολ. Κώδ. Βοδληϊαν 70. Crusii Analecta ad paroem. σ.110) να προέρχεται από μύθο.

Άκουσον άκουσον

Χρησιμοποιείται προκειμένου να τονιστεί ότι κάτι τρομερό, έξω από κάθε λογική, συνέβη. Επίσης είναι μια έκφραση που χρησιμοποιείται από το Αγγλικό Κοινοβούλιο, όταν ο προεδρεύον θέλει να ανακαλέσει στην τάξη κάποιον βουλευτή ή να επιβάλει ησυχία (hear, hear, him).

Άκουσον μεν, πάταξον δέ

«Χτύπησε με, μα άκουσε με». Όπως αναφέρει ο Πλούταρχος, (Θεμιστοκλής 11) στο Συμβούλιο της Σαλαμίνας στα 480 π.Χ., αυτή ήταν η απάντησή του Θεμιστοκλή στο Σπαρτιάτη ναυαρχο Ευρυβιάδη, όταν ο τελευταίος θέλησε να τον χτυπήσει, επειδή ο Θεμιστοκλής υποστήριζε πως η ναυμαχία έπρεπε να γίνει στα νερά της Σαλαμίνας και όχι στον Ισθμό, όπως πρότεινε ο Ευρυβιάδης.

Έτσι, η παροιμιώδης αυτή φράση έμεινε και χρησιμοποιείται για να δείξει την ηρεμία και τη σταθερότητα που χαρακτηρίζει, κατά τη διάρκεια μιας έντονης συζήτησης, αυτόν που θέλει να βρεθεί η αλήθεια και να γίνει το πρότερον.

Αλά Μπουρνέζικα

Θέλοντας σε κάποιον να δείξουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε τίποτα από αυτά που μας λέει χρησιμοποιούμε τη φράση «αλά Μπουρνέζικα». Πολλοί θεωρούν ότι η παραπάνω έκφραση είναι μία λέξη, κάτι που είναι λάθος, μιας και είναι δύο. Μπουρνέζικα, λοιπόν, είναι η γλώσσα μιας φυλής, που υπάρχει από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι και τις μέρες μας και η οποία ονομάζεται Μπουρνού. Η φυλή αυτή κατοικεί σε μια περιοχή του Σουδάν και ήρθε σε επαφή με τους Έλληνες κατά τη διάρκεια της εκστρατείας του Ιμπραήμ στον Ελλαδικό χώρο. Γνωρίζοντας όλοι μας πόσο δύσκολη γλώσσα είναι η Αραβική και κατ' επέκταση μια διάλεκτος της, όπως τα Μπουρνέζικα, μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε γιατί οι πρόγονοι μας ακούγοντας τους να μιλάνε τους φάνηκε η γλώσσα «αλά Μπουρνέζικη».

Μαρίνος Ρουσιάς

πηγή: Νατσούλης Τ., «Λέξεις και φράσεις παροιμιώδεις», εκδ. Σμυρنيωτάκης

Σερβαίοι μάστοροι στη Στυλίδα την δεκαετία του '50

Οι δεκαετίες του σαράντα και του πενήντα, ήταν για το χωριό μας οι πιο σκληρές, από αυτές που εμείς οι μεγαλύτεροι θυμόμαστε γιατί ζήσαμε τη δυστυχία της κατοχής και ότι ακολούθησε. Μικρά παιδιά είμαστε και είδαμε από κοντά την τιτάνια προσπάθεια των γονέων μας να εξασφαλίσουν τα αναγκαία για να ζήσουμε. Η καλλιέργεια της άγονης γης δεν εξασφάλιζε τα αναγκαία για να ζήσουμε γι' αυτό οι πατεράδες μας έπρεπε να ταξιδεύουν για μαστοριά. Να φέρουν κανένα φράγκο, ένα ζωντανό γουρνόπουλο για πάχυνση, ένα ντενεκέ με λάδι και να εξασφαλίσουν την τροφή των μουλαριών, γιατί και τα άχυρα ήταν λίγα! Έτσι λοιπόν μετά τη σπορά του φθινοπώρου οι Σερβαίοι έφευγαν για την Μεσοσημία, τη Λακωνία και καμιά φορά και την Πηνία.

Οι πιο πάνω περιοχές ήταν πιο πρόσφορες για τους μαστόρους γιατί είχαν ήπιο χειμώνα και μπορούσαν να βρουν βοσκή τα γαϊδουρομούλαρα. Από το 1954-5 και μετά άρχισαν οι μαστοίροι να ταξιδεύουν, για εργασία, και πέραν αυτών των περιοχών. Αφορμή στάθηκαν οι σεισμοί στα Επτάνησα αλλά και οι ανάγκες για τεχνίτες στην ανοικοδόμηση της Αθήνας, που είχε αρχίσει να σημειώνει αύξηση λόγω της αστικοποίησης της Ελλάδας.

Μια παρέα λοιπόν από οκτώ Σερβαίους ήλθε σε επαφή με έναν εργολάβο να μεταβούν στην Στυλίδα της Φθιώτιδας για να κτίσουν με πέτρα στρατιωτικές αποθήκες. Στην παρέα ήταν ο μπάριμπα Γιάννης, ο Θανάσης, ο Βασίλης, ο αδερφός του ο Γιάννης, ο Λιάς, ο Μήτσος, ο Ντίνος και ο Παναγιής. Τους μαστόρους αυτούς τους έφερε σε επαφή ο Ντόρος που είχε συνεργασθεί παλαιότερα με τον εργολάβο. Ο ίδιος όμως ο Ντόρος, ενώ αρχικά είχε δηλώσει ότι θα ήταν και αυτός στην παρέα τελικά για κάποιο λόγο δεν μετείχε του εγχειρήματος.

Ετοιμάστηκε λοιπόν η παρέα για το μακρινό ταξίδι γιατί πράγματι για να πάει κανένας, την εποχή εκείνη, από του Σέρβου στη Στυλίδα ήταν μεγάλη περιπέτεια. Ο καθένας από τους μαστόρους ετοίμασαν την τσάντα τους με τα εργαλεία του κτίστη: το φρεσκοτσαλωμένο από τον Μπουρνά σφυρί, το μιστρί, το ζύγι, καλέμια, μια σιδερένια γωνιά, το μέτρο, ένα κουβάρη κερωμένο σπάγκο για ράμμα, ένα λευκοπλάστη για να καλύπτουν τα τραύματα στα χέρια που οι πέτρες έσκιζαν τα δάχτυλά τους, πρόκες κ.λπ. Η τσάντα ήταν από καρβόπανο για να αντέχει στο βάρος και να μεταφέρεται εύκολα. Ετοίμασαν τα ρούχα τους που θα φοράνε και για τον ύπνο: ένα μικρό σάγισμα μια υφαντή κουβέρτα, μια μπαστανιά, υφαντά εσώφωνα και μάλλινα πουλόβερ, πουκάμισα και παντελόνια, όλα αυτά ρολό σε ένα σακί για να μεταφέρονται.

Ήταν φθινόπωρο και έπρεπε να είναι προετοιμασμένοι για το χειμώνα που θα ακολουθούσε. Πήραν το λεωφορείο για την Τρίπολη και μετά από τρεις ώρες περίπου αλλάξαν λεωφορείο για την Αθήνα, μέσα από τον Αχλαδόκαμπο και τον κωλοσούρτι. Μια μικρή στάση στους Μύλους και μετά από πολλές ώρες ταξίδι φτάσανε στην Αθήνα. Τρεις τέσσερες από την παρέα ξενύχτησαν σε συγγενικά τους σπίτια οι άλλοι σε ένα παλιό ξενοδοχείο κοντά στην πλατεία Βάθης. Την επομένη συναντήθηκαν όλοι στην Ομόνοια και πήραν το λεωφορείο για τη Λαμία.

Η δουλειά ήταν μισή ώρα από τη

Στυλίδα και εκεί έφτασαν αργά το απόγευμα. Στο εργοτάξιο υπήρχαν δύο κιόσκια με λαμαρίνες σκεπασμένες με τσιγκο. Εκεί έμελε να περάσουν τους επόμενους εξήμηνες. Με τα σημερινά δεδομένα οι καμπίνες αυτές δεν θα ήταν κατ'άλληλες για να ζήσουν άνθρωποι, κυρίως το χειμώνα, αλλά οι Σερβαίοι είχαν συνηθίσει από κακουχίες,

δεν ήταν εύκολο να μπορέσουν να διακόψουν τη δουλειά και να πάνε στο χωριό για τις γιορτές ήταν και η απόσταση μεγάλη. Έτσι λοιπόν πέρασαν τα Χριστούγεννα στη Στυλίδα.

Μια από τις ημέρες που δεν δούλευαν, λόγω αργίας, συμφώνησαν να πάνε όλοι μαζί στη Λαμία για να φωνίσουν αλλά και να καθίσουν

ΑΤΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΠΕΤΡΑΛΩΝ, ΜΠΗΑΚΟΥΝΙ, ΜΑΤΡΑΠΑΣ, ΚΑΛΕΜΙ, ΚΟΥΣΚΟΥΛΑ, ΤΣΑΠΡΑΚΙ, ΞΥΛΙΝΟΣ ΜΑΤΡΑΚΑΣ, ΣΟΚΚΟΣ, ΚΟΠΑΝΟΣ, ΒΕΛΟΝΙ, ΑΛΦΑΔΙ.

δεδομένου ότι και στη Μεσοσημία ή στη Λακωνία, όταν πήγαιναν για δουλειά, σε πρόχειρα καταλύματα κοιμόντουσαν. Οι χώροι που συνήθως έμεναν ήταν σε μύλους, σε λιοτρίβια, σε αποθήκες ακόμη και σε εξοκλήσια.

Η δουλειά στη Στυλίδα ήταν καλοπληρωμένη και το καλό κλίμα μαζί με την σύμπνοια που είχαν μεταξύ τους, βοήθησε ώστε να προσαρμοστούν γρήγορα στις νέες πρωτόγνωρες για αυτούς συνθήκες. Στην αρχή κοιμήθηκαν κατά γης πάνω στα σαγίσματα που είχαν φέρει μαζί τους. Μετά από λίγο καιρό και αφού πήραν τα πρώτα χρήματα πήγαν στη Λαμία και προμηθεύτηκαν ξύλινα κρεβάτια εκστρατείας, τα γνωστά ράντζα. Ο μπάριμπα Γιάννης, σαν μεγαλύτερος, τους έβαλε σε τάξη. «Πράγματα που χρειαζόμαστε καθημερινά θα τα πάρουμε σε μεγάλες ποσότητες», τους είπε. Έτσι και έγινε. Πήρανε ένα ντενεκέ λάδι, ένα εξηντάκιλο βαρέλι κρασί, ένα βαρελάκι ελιές της περιοχής και ένα ντενεκέ φέτα.

Καθημερινά μαγειρεύανε και τη φροντίδα για το φαγητό την αναλάμβαναν εναλλάξ. Το μενού ήταν περιορισμένο: ρύζι, πατάτες, μακαρόνια και τούμπλαβιν. Καμιά φορά βάζανε στην κατσαρόλα και κανένα κομμάτι για βραστό. Τις πρώτες μέρες που πήρανε το βαρέλι με το κρασί προέκυψε πρόβλημα γιατί στην παρέα υπήρχαν και μανιώδεις πότες όπως ο Θανάσης αλλά και ο Μήτσος με το Λιά αποκοκτό. Αυτό το έλυσε ο μπάριμπα Γιάννης. Πήρε από τη Στυλίδα οκτώ ίδια μικροκαλάκια. Με τα ξύλα της οικοδομής έφτιαξε μια πρόχειρη αποθήκη και κλείδωσε με ένα λουκέτο το βαρέλι! Κάθε μέρα τους μοίραζε ένα μικροκαλάκι κρασί στον καθένα και έτσι λύθηκε η παρεξήγηση για το πόσο κρασί πίνει ο καθένας.

Τα έξοδα του φαγητού τα μοιράζονταν εξίσου και όλη τη διαχείριση την είχε ο μπάριμπα Γιάννης στον οποίο όλοι έδειχναν τον απαιτούμενο σεβασμό και του αναγνώριζαν την νοικοκυροσύνη που τον διέκρινε. Οι μέρες κυλούσαν ήρεμα και όλοι στην παρέα ήταν ευχαριστημένοι. Μετά από ενάμιση μήνα στείλανε με το ταχυδρομείο και τα πρώτα λεφτά στις οικογένειές τους. Πλησίαζαν Χριστούγεννα και αυτό τους δημιούργουσε κάποια στενοχώρια γιατί θα άλλαζανε χρόνο μακριά από τα σπίτια τους αλλά

για φαγητό σε ένα εστιατόριο, να φάνε ένα φαγητό της προκοπής. Τα μαγέρικα τα γνώριζε καλά ο Λιάς γιατί κατά καιρούς πεταγότανε τα βράδια στη Λαμία πάντα με κάποια δικαιολογία. Θα πούμε περισσότερα παρακάτω για το Λιά. Ήταν η πρώτη φορά που αποφάσισαν να το ρίξουν έξω. Δεν ήταν συνηθισμένοι σε τέτοιες σπατάλες! Ποτήρι στο ποτήρι πιάσανε τη συζήτηση με ντόπιους στο διπλανό τραπέζι. Η πλαϊνή παρέα είχε καταλάβει από την προφορά των δικών μας ότι πρόκειται για ξένους. «Από πού είστε πατριώτες», ρώτησε ένας από την παρέα και ο Βασίλης απάντησε: «από την ευρωπαϊκή Γορτυνία!». Η παρέα του διπλανού τραπέζιού έβαλε τα γέλια. Πρώτη φορά φαίνεται ακούσανε αυτή τη φράση αλλά δεν ζήτησαν περισσότερες εξηγήσεις. Ο Βασίλης συμπλήρωσε «είμαστε από την Αρκαδία απόγονοι του Κολοκοτρώνη». Το είπε με τόση σοβαρότητα που δεν χωρούσε καμία αμφιβολία.

«Πως βρεθήκατε στη Στυλίδα», ρώτησε ένας θαμώνας.

«Χτίζουμε τις στρατιωτικές αποθήκες εδώ πιο πάνω» απάντησε ο Γιάννης. Η ντόπια έδειξαν ενδιαφέρον για το γεγονός ότι μαστοίροι από την Πελοπόννησο έφτασαν στη Λαμία για δουλειά και ζήτησαν περισσότερες λεπτομέρειες για τη ζωή στην Αρκαδία. Ένας από το πρόσωπό τους από περιφάνια. Ο Γιάννης, όχι ο μπάριμπας ο άλλος, είπε, με κάποια έπαρση: «εμείς εκεί κάτω λέμε ότι είμαστε από τα άγια χώματα!». «Άγια και μαρτυρικά θα έλεγα» απάντησε ο συνομιλητής και συνέχισε:

«Τούτος ο τόπος όπως και ο δικός σας γνώρισε κατακτητές και κατακτητές. Όλοι μας θυμόμαστε τους Τούρκους που ήταν οι τελευταίοι επικυρίαρχοι σ' αυτό τον τόπο. Ας σκεφτούμε όμως ότι από τότε που πάτησαν οι Ρωμαίοι σ' αυτή τη χώρα και μέχρι το 21 είμαστε συνέχεια κάτω από ξένο ζυγό. Και πόσοι δεν πέρασαν μετά τους Ρωμαίους, Γότθοι, Βάνδαλοι και Βησιγότθοι, Σλάβοι και Σταυροφοριτες μέχρι που ήρθαν οι Φράγκοι και οι Βενετοί. Αυτοί χώρισαν τον τόπο σε

τιμάρια, δουκάτα και βαρονίες που τις μεταβίβαζαν από οικογένεια σε οικογένεια με προικοσύμφωνα. Για να πω για τη δική μας περιοχή κάτι που δεν το ξέρει ο πολύς ο κόσμος. Πριν έρθουν οι Τούρκοι εδώ σ' αυτό τον τόπο είχαν εγκατασταθεί Καταλανοί από την Ισπανία! Ήμειναι 80 χρόνια και δυνάστευαν τον τόπο από το Δομοκό μέχρι την Αθήνα. Με κέντρο τη Βοιωτία έφτιαξαν ένα κρατίδιο, δουκάτο με επίσημη γλώσσα τα καταλανικά. Οι Έλληνες δεν μπορούσαν να ασκήσουν κανένα άλλο επάγγελμα παρά μόνο του γεωργού, δεν μπορούσαν να μεταβιβάσουν την περιουσία τους στα παιδιά τους και ουσιαστικά δηλαδή ήταν δουλοπάροικοι.»

Αφού αντάλλαξαν κερασμένες κανάτες με κρασί συνέχισαν την κουβέντα. Οι ντόπιοι ζήτησαν να μάθουν για την Αρκαδία περισσότερα. Τι παράγει ο τόπος, αν γίνονται έργα αποκατάστασης των δρόμων και άλλα. Από τη συζήτηση κατάλαβε η διπλανή παρέα τη φτώχεια των κατοίκων της άγονης Γορτυνίας και τον αγώνα του λαού για επιβίωση. Τότε τα πολιτικά πάθη ήταν σε έξαρση και φρέσκιες οι πληγές από τον εμφύλιο. Μερικοί στη συζήτηση απέδιδαν ευθύνες στον ξένο παράγοντα που επεμβαίνει και μας ανακατώνει. Πήρε ένας το λόγο και συστηθήκε δάσκαλος από το Μεσολόγγι και όλοι τον άκουσαν με προσοχή. « Ακούστε, μην τα ρίχνουμε στους ξένους κουβαλάμε σαν φυλή κουσούρια μισαλλοδοξίας και έλλειψης προσοπικής ευθύνης. Για όλα μας φταίει κάποιος άλλος θεωρούμε την έννοια του κράτους κάτι υπερβατικό και όχι το σύνολο της κοινωνίας μας άρα και όλων μας συμπεριλαμβανομένων. Είπαμε προηγουμένως ότι ζήσαμε για χρόνια για αιώνες θα έλεγα κάτω από ξένους κατακτητές. Να ξέρετε ότι επιζηήσαμε χάρις στην αυτοοργάνωση του λαού σε μικρές κοινότητες που ο κόσμος μοιραζότανε τη φτώχεια του και υπήρχε συμπόνια και αλληλεγγύη κάτι που από τότε που γίναμε κράτος τα χάσαμε.»

Κάπου εκεί τελείωσε η συζήτηση ήπιαν το τελευταίο ποτήρι ανταλλάσσοντας ευχές και η παρέα των Σερβαίων έφυγε για τις παράγκες. Στο δρόμο ο Θανάσης είπε στο Γιάννη το νεότερο: «είδες τι κάνουν τα γράμματα Γιάννη. Πόσα πράγματα μάθαμε από το δάσκαλο. Εσύ δεν είχες όρεξη να μάθεις γράμματα. Σε έστειλε ο μακαρίτης ο πατέρας σου στα Λαγκάδια και συ μάθαινες πρέφα. Το έμαθε και σε σταμάτησε αμέσως από το Γυμνάσιο». Ο Γιάννης δεν είχε τίποτα ξεροκατάπιε με πίκρα την αλήθεια.

Ακολούθησαν δυο-τρεις βδομάδες με σχετικά καλό καιρό και η δουλειά πήγαινε καλά αλλά ξαφνικά ενέσκηψε βαριά κακοκαιρία με πολύ κρύο και το χιόνι μέχρι τη θάλασσα. Οι μαστοίροι δεν μπορούσαν να δουλέψουν. Οι μέρες περνούσαν και η στενοχώρια είχε κατακυριεύσει την ψυχολογία τους. Ο μπάριμπα Γιάννης τους έβαλε σε μεγάλο περιορισμό των εξόδων. «Θα κάνουμε εσωτερικό δάνειο» τους έλεγε. Έτσι βάφτισε την σκληρή οικονομία που τους έκανε. Εκεί δίπλα στις παράγκες υπήρχε ένα στέγαστρο που δεν άφηνε να χιόνι να σκεπάζει το υγρό χώμα. Σ' αυτό το ξέφωτο έβρισκαν καταφύγιο τα πεινασμένα σπουργίτια αλλά και άλλα πουλάκια. Ο Ντίνος που ήταν και ο πιο σκαρτσοβιομήχανος, έτσι τον έλεγε ο μπάριμπα Γιάννης, σκαρφίστηκε μια ιδέα. Στήριξε σε ένα ξύλο την κοσκινίστρα που είχαν

για να κοσκινίζουν τον άμμο, έτσι να μοιάζει με πλακοπαγίδα. Έδωσε το ξύλο με σπάγκο και το τράβηξε μέχρι την παράγκα. Έριχνε ψίχουλα κάτω από την κοσκινίστρα και παραφύλαγε μέχρι να μαζευτούν όσο το δυνατόν περισσότερα πουλιά οπότε τραβούσε το σπάγκο έπεφτε η κοσκινίστρα και εγκλώβιζε τα πουλιά. Πολλά έμεναν ζωντανά και ο Ντίνος τα πάταγε από πάνω για να τα αποστειλώσει! Τα πουλάκια τα καθάριζε και ένα ένα τα κρέμαγε σε σχοινί και αφού στεγνώνανε τα μαγειρεύανε. Με τα σπουργίτια λοιπόν κάθε μέρα πότε με ρύζι πότε στην κατσαρόλα με λάδι και πελτέ βγάλανε πέντε ξέρι μέρες. Ο Βασίλης με τον Θανάση δήλωσαν μετά από λίγες ημέρες ότι σχάθηκαν πλέον τα πουλιά δεν μπορούσαν άλλο ο Ντίνος ανταπαντούσε «δεν φτάνει που τρώτε κάθε μέρα κρέας, έχετε και παράπονο!».

Η βαρυνειμωνιά κράτησε κάπου 10 ημέρες. Στο διάστημα αυτό η δουλειά είχε μείνει στάσιμη και η σχετική μουρμούρα ήτανε καθημερινό φαινόμενο. Μόνο ο Λιάς ήτανε έξω καρδιά. Κάθε τρεις και δύο έφευγε και πήγαινε στη Λαμία. Μια μέρα δεν γύρισε το απόγευμα όπως συνηθίζε. Όλοι το βράδυ ανησύχησαν. Την άλλη μέρα ο μπάριμπα Γιάννης έφυγε για τη Λαμία πήγε να ψάξει τι γίνεται με τον Λιά. Γύρισε το μεσημέρι ήρεμος. Θα μαζευτεί τους είπε μην σκιάζεστε καλά είναι. Δεν είπε τίποτα στους άλλους εκτός από τον ξάδελφο του το Μήτσο. «πήγα στην ταβέρνα ρώτησα και κάτι ταξί που ήταν απέξω και τον ξέρανε, από ότι κατάλαβα παρηγορεί μια χήρα. Θα μαζευτεί αλλά μη πεις στους άλλους τίποτα».

Πράγματι το βράδυ της επομένης φάνηκε ο Λιάς κρατώντας ένα ξύλινο κουτί με λουκούμια. Τους κέρασε από ένα λουκούμι, για το καλό όπως είπε. « Που χάθηκε τόσες μέρες» του είπε ο Βασίλης. «Βρήκα ένα γνωστό μου από το στρατό και με κράτησε στο σπίτι του. Χιόνι είχε δουλειά δεν είχαμε έκατοσα και γω να θυμηθούμε τα παλιά», απάντησε. Όλοι χαμογέλασαν γιατί ο Μήτσος, παρόλο που του είχε ο μπάριμπα Γιάννης να το κρατήσει μυστικό τόξε ξεφουρνίσει σε όλους. Όταν το κατάλαβε ο μπάριμπα Γιάννης του έβαλε μια κατσάδα. «μα τίποτα δε χλιαίνει μέσα σου» του είπε ταυτόχρονα πήρε απόμερα το Λιά και τον έβαλε για τα καλά αφού ήξερε όλη την αλήθεια.

Ο καιρός έφτιαξε σιγά και πιάσανε πάλι τη δουλειά. Για να βγάλουμε τα σπασμένα δουλεύανε από τα χαράματα μέχρι το σούρουπο. Ο μπάριμπα Γιάννης τους είπε «και το φαί πάνω στο τσουβάρη θα το τρώτε στο χέρι και τάκα τάκα». Μπήκε η άνοιξη και με αιτιολογία ότι έπρεπε να οργώσουν τα χωράφια για αραιοσιτί έφυγαν δυο τρεις από τη παρέα. Οι άλλοι μείνανε μέχρι τη μεγάλη βδομάδα. Την μεγάλη Τετάρτη μαζέψανε τα πράγματά τους για τη επιστροφή. Κάποια τρόφιμα που είχανε περισσέψει τα γυρίσανε στο πακαλίκο και πήρανε κάποια λεφτά που τα μοιράσανε μεταξύ τους.

Με το λεωφορείο ήρθανε στην Αθήνα και μόλις προφτάσανε το άλλο για την Τρίπολη. Φθάνοντας στην Τρίπολη το απόβραδο. Συζητήσανε το θέμα του ύπνου ο Ντίνος πρότεινε: «λέω να ξευχήσουμε σε ένα απόμερο στην πλατεία Άρεως. Να σουρωπώσει πρώτα και μετά. Δεν είναι καιρός για έξοδα». Πράγματι αφού φάγανε σε ένα υπόγειο πήρανε τα πουλάκια τους και

Ομιλία υποστρατήγου ε.α. Χ. Αθ. Μαραγκού στο Πολ. Κέντρο Σέρβου, στις 16-08-2010

(συνέχεια από το φύλλο 184)

Α) Κάτοικοι του χωριού το 1815.

Με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία, θα μπορούσαν να προσδιορισθούν οι κάτοικοι του χωριού τα προεπαναστατικά χρόνια και κυρίως μετά την αποκατάσταση της ομαλότητας από τις καταστροφικές ενέργειες των Τούρκων κατά τα Ορλωφικά, δηλαδή μετά το έτος 1779.

Σύμφωνα με την περιγραφή του γνωστού Γάλλου Περιηγητή Πουκεβίλλ, το 1815 του Σέρβου είχε 30 οικογένειες. Δεν αναφέρονται τα ονοματεπώνυμα των κατοίκων, αλλά αν ληφθούν υπόψη: α) τα γνωστά επίθετα που υπήρχαν στην περιοχή και αργότερα εμφανίζονται ως κάτοικοι Σέρβου, β) οι αγωνιστές Σερβικοί -βέβαιοι κάτοικοι του χωριού- των οποίων τα στοιχεία υπάρχουν στα Μητρώα της Εθνικής Βιβλιοθήκης και γ) οι τεκμηριωμένες απόψεις που εμπιρεύονται στα Ιστορικά του Σέρβου, του Βασίλη Δάρα (1), σχετικά με την ανάλυση-περιγραφή των οικογενειακών επιθέτων του χωριού, τότε οι οικογένειες που κατοικούσαν στο χωριό το 1815 πρέπει να ήταν (17 σόγια) οι:

1. Γαβραίοι,
2. Δαραίοι,
3. Ηλιόπουλοι,
4. Κατσουλαίοι,
5. Κανδηλώροι,
6. Καπλάνηδες,
7. Κλεισουραίοι,
8. Μαραγκαίοι,
9. Μπακράτσηδες,
10. Μποραίοι,
11. Σμυρνιοί,
12. Σχιζαίοι,
13. Στρικαίοι,
14. Τρουπαιοί,
15. Φίληδες,
16. Βεργαίοι και
17. Δημόπουλοι.

Οι οικογένειες Δαραίων πρέπει να εγκαταστάθηκαν και αργότερα στο χωριό, προερχόμενοι από το Δάρα της Μαντινείας. Εκτός από τους Στρικαίους της Σμύρνης υπάρχουν και οι νεώτεροι Στρικαίοι του χωριού που προέρχονται από τους Ηλιόπουλους. Επίσης εκτός από τους Μαραγκάιους της Πόλης της Σμύρνης και άλλων περιοχών της Μικράς Ασίας, εγκαταστάθηκαν στην περιοχή και οι Μαραγκαίοι της Βενετίας, Βεργαίοι και Δημόπουλοι ήλθαν στα χρόνια της Επανάστασής μας και από την Αχαΐα. Οι Μποραίοι πρέπει να έμειναν, στο χωριό η στον Αρτοζήνο το καλοκαίρι και να ξεχειμάζαν στη Δάφνη. Ήσαν μόνιμοι κάτοικοι Δάφνης. Η Δάφνη πρέπει να είναι δικός τους οικισμός.

Εκτός από τα Λατσαϊκά, του 14ου αιώνα, τα Σερβαϊκά και τα Αρτοζηνναϊκά που ίδρυσαν ο Σερβαίοι και Αρτοζηνναίοι μετά το 1770, οικογένειες των Δαραίων,

Δημαίων, Ζαχαραιών, Κατσιπαϊών, Μαραγκαϊών, Μουζακαϊών, Μποραϊών, Μπουντουραϊών, Μπουταϊών, Στριγγλαϊών, Τσιαιμαϊών, Τσουκαλαϊών ίδρυσαν, η έχουν κάποια σχέση και αυτοί με τους ομώνυμους οικισμούς που υπάρχουν στην Γορτυνία στην Ηλεία και στην Αχαΐα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

(1). Βασίλη Ι. Δάρα, **Ιστορικά Σέρβου Γορτυνίας, Αθήνα 1988.**

(2). **Β. Σερβαίοι που συμμετείχαν στον υπερ ανεξαρτησίας Αγώνα.**

Στα σχετικά μητρώα Αγονιστών του '21 που υπάρχουν στην Εθνική Βιβλιοθήκη[1], αναγράφονται ως κάτοικοι του χωριού και οι εξής:

1) **Δαραίοι:** Ντάρας Φώπιος, Δάρας Αναγνώστης, Παπα-Δάρας Νικόλαος, Παπα-Δάρας Γεώργιος.

2) **Μπακρατσαίοι:** Μπακρακής Γεώργιος,

3) **Ηλιόπουλοι:** Ηλιόπουλος Κωνσταντής, Στριγκός η Ηλιόπουλος Πανάγος, (αρ. Μητρώου 2278), Κωνσταντόπουλος η Ηλιόπουλος Ηλίας (αρ. Μητρώου 2214).

4) **Κατσουλαίοι:** Κατσούλας Ηλίας.

5) **Σχιζαίοι:** Σχιζας Γεώργιος, Σχιζας Ηλίας, Παπα-Σχιζας Δημήτριος

6) **Σμυρναίοι:** Σμυρναϊός Ιωάννης

7) **Τρουπαιοί:** Τρουπής Βασιλείος.

8) **Στρικαίοι:** Στρικός η Ηλιόπουλος Πανάγος,

9) **Κωνσταντόπουλοι:** Κωνσταντόπουλος η Ηλιόπουλος Ηλίας.

Από τους δέκα τέσσερις ήρωες του χωριού: Δύο ήταν φιλικόι τέσσερις οπλαρχηγοί, ένας στρατολόγος, δύο της προσωπικής φρουράς του Δεληγιάννη, με τον Νικηταρά, τον Παναγούλια, τον Πλαπούτα...

Ο **Φώτης Δάρας**, διαπραγματεύθηκε την παράδοση των Αλβανών στην Τριπολιτσά.

Ο **Παπανικόλας**, συμμετείχε στην ηρωική έξοδο του Μεσολογγίου. Ευλογούσε τ' άρματα κι ευχόταν στους λεβέντες!

Ο **Μπακράτσης**, Ένας μεγάλος ήρωας του Αγώνα. Πρώτος σ' όλες τις μάχες, στο Μεσολόγγι ακόμα και στο Σούλι με τους Τζαβελαιοίους.

Ο **Σχιζας**, ο γενναίος της μάχης του Λάλα.

Ο **Στρικός**, διέθεσε και την παρουσία του άπασαν για την λευτεριά.

Όλοι τους ήταν γενναίοι.

Στα αρχεία της Εθνικής Βιβλιοθήκης ανευρίσκουμε επίσης αγωνιστές συνώνυμους πολλών Σερβαϊών, οι οποίοι κατάγονται

κυρίως από διάφορες περιοχές της Πελοποννήσου. Ανευρίσκουμε: Ανδριόπουλο από την Τριφυλία. Γκερμάζη από το Άργος. Γκερμπεσιώτη, Δημόπουλο από τα Καλάβρυτα. Γκούτη από του Ζάχα. Ζαχαρόπουλο από την Βυτίνα. Ηλιόπουλο από Δημητσάνα, Καρύταινα, Λαγκάδια, Μεγαλόπολη. Κουτζαντριά από Ανδριτσάινα. Λιατζόπουλο από Μεσολόγγι. Λίτσα από Σπέτσες, Κορινθία. Μαραγκό από Ανδριτσάινα, Ύδρα, Καλαμάτα, Σπάρτη. Μανιάτη από Τρίπολη. Μιχόπουλο από Καλάβρυτα, Βυζίτσι, Ανδριτσάινα. Ρουσισιά από Αλωνίσταινα. Ρούτοια, Σκούρο, Σάλιαρη από Ύδρα. Τσαντίλη από Μεγαλόπολη. Τσόλη από Βόνιτσα. Φίλη από Τριφυλία [2].

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

(1). **Μητρώα Αγονιστών, Εθνική Βιβλιοθήκη. (φάκελλοι: 43, 44, 164, 127, 201, 202, 213, 125).**

(2). **Μητρώα Αγονιστών, Εθνική Βιβλιοθήκη. (φάκελλοι: 40, 48, 82, 37, 89, 95, 97, 59, 111, 112, 119, 142, 143, 134, 160, 162, 17, 171, 185, 187, 193, 201, 202, 213, 219, 220).**

Γ) Οικογένειες που εγκαταστάθηκαν στο χωριό κατά τους χρόνους της Επανάστασής μας.

Σύμφωνα με απογραφικά στοιχεία μετά την απελευθέρωση, το 1829 το χωριό είχε 48 οικογένειες[1]. Παρ' όλες τις άσχημες συνθήκες, τις μάχες τα θύματα, το χωριό αύξησε τους κατοίκους του κατά μεγάλο ποσοστό. Παρά τις εμπύλιες διαμάχες Πλαπούταϊων-Δεληγιανναϊών, παρά τις μεγάλες καταστροφές και την ερήμωση που προκάλεσαν τα στρατεύματα του Ιμπραήμ [2], τις αναστατώσεις που δημιούργησε η συμπεριφορά των προσκυνημένων, το χωριό εμφανίζεται το 1829 με νέες οικογένειες και με περισσότερους κατοίκους. Το ίδιο συμβαίνει και με τα υπόλοιπα χωριά και πόλεις της Γορτυνίας και κυρίως με το Παλούμπα που οι 10 οικογένειες έγιναν 57, της Δημητσάνας οι 300 έγιναν 380, των Λαγκαδιών οι 300 έγιναν 462, αλλά και της Τσίπολης οι 10 έγιναν 15 [3].

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

(1)**Β. Παναγιώπουλος, Πληθυσμός και Οικισμοί της Πελοποννήσου 13^{ος} - 18^{ος} αιώνας. Αρχείο Εμπ. Τράπεζας, Αθήνα 1985, σ.324, 325, 330, 331.**

(2)**Γορτυνιακόν Ημερολόγιον 1947, τμήκος Δεύτερον, σ. 23, 24.**

(3)**«...παρά τούτο η οδός κάττειν επί χωρίον Λυκουριά, και έστι Φενεάταις η Λυκουριά προς Κλειωρίου όροι της γης...»**

Δ) Οικογένειες που εγκατεστά-

θηκαν στο χωριό μετά την Επανάσταση η που προήλθαν από μετονομασίες άλλων [1].

1) **Αγγελόπουλος.** Εγκαταστάθηκε στους Αράπηδες, προερχόμενος από την Κοκκινόραχη, το 1890 περίπου.

2) **Αναστασόπουλος.** Μετονομάστηκε το 1890. Προέρχεται από τους Κωνσταντόπουλους.

3) **Ανδριόπουλος.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό προερχόμενος από την Τσούκα περί το 1880.

4) **Γεωργακόπουλος.** Προέρχεται από τους Τρουπαίους. Μετονομάστηκε περί το 1880.

5) **Γιαννακόπουλος.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από τις Ράχες, περί το 1850.

6) **Γιαννόπουλος.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό προερχόμενος από του Παπαδά, περί το 1880.

7) **Γκερκής.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από το Φαναράκι, περί το 1880.

8) **Δημητρόπουλος.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από Ράχες, περί το 1850.

9) **Ζαχαρόπουλος.** Προέρχεται από τους Κερμπεσιώτηδες. Μετονομάστηκε περί το 1870.

10) **Κερμπεσιώτης.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από την Γκέμπεση Καλαβρύτων, περί το 1860.

11) **Κομνηνός.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από το Λυκούρεση, περί το 1960.

12) **Κωνσταντόπουλος.** Προέρχεται από τους Ηλιόπουλους. Μετονομάστηκε περί το 1830.

13) **Λιασόπουλος.** Προέρχεται από τους Γκουταίους. Μετονομάστηκε περί το 1860.

14) **Λίτσας.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό προερχόμενος από το Αραμουζά (Αγάλο), περί το 1880.

15) **Μανιάτης.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από τα Λαγκάδια, περί το 1880.

16) **Μιχόπουλος.** Εγκαταστάθηκε στους Αράπηδες προερχόμενος από τα Λειβαδάκι, περί το 1840.

17) **Μπουρνός.** Εγκαταστάθηκε στους Αράπηδες προερχόμενος από την Λυσσαρέα, περί το 1930.

18) **Πάγκας.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από την Τσίπολη, περί το 1890.

19) **Παναγόπουλος.** Προέρχεται από τους Κωνσταντόπουλους. Μετονομάστηκε περί το 1860.

20) **Παπαγεωργίου.** Προέρχεται από τους Κωνσταντόπουλους. Μετονομάστηκε περί το 1890.

21) **Παπαθωμόπουλος.** Προέρχεται από τους Τρουπαίους. Μετονομάστηκε περί το 1880.

22) **Παπανικολάου.** Προέρχεται από τους Μαραγκαίους. Μετονομάστηκε περί το 1880.

23) **Παρασκευόπουλος.** Προέρχεται από τους Κωνσταντό-

πουλους. Μετονομάστηκε περί το 1870.

24) **Ρουσιός.** Προέρχεται από τους Τρουπαίους. Μετονομάστηκε περί το 1870.

25) **Ρούτοιας.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό προερχόμενος από το Λυκούρεση, περί το 1860.

26) **Σάλλιαρης.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό προερχόμενος από τα Λαγκάδια περί το 1960.

27) **Σκούρος.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από την Τσίπολη, περί το 1950.

28) **Σουλελές.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από την Αράχωβα, περί το 1870.

29) **Στρικός.** Προέρχεται από τους Ηλιόπουλους. Μετονομάστηκε περί το 1830.

30) **Τερζής.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από τα Λαγκάδια, περί το 1860.

31) **Τσαντίλης.** Εγκαταστάθηκε στο χωριό, προερχόμενος από την Τσίπολη, περί το 1890.

32) **Χειμώνας.** Εγκαταστάθηκε στους Αράπηδες προερχόμενος από το Πυρή, περί το 1890.

33) **Χρονόπουλος.** Προέρχεται από τους Κωνσταντόπουλους. Μετονομάστηκε περί το 1840.

Προέλευση επιθέτων από άλλα επίθετα του χωριού:

**Είκοσι προέρχονται από μετοικεσίες από τις γύρω περιοχές μετά την επανάσταση. Πρόκειται για τους: Αγγελόπουλους (1890), Ανδριόπουλους (1880), Γιαννακόπουλους (1850), Γιαννόπουλους (1880), Γρέκηδες (1880), Δημητρόπουλους (1850), Κερμπεσιώτηδες (1860), Κομνηνούς (1960), Λιτσαίους (1880), Μανιάτηδες (1880), Μιχόπουλους (1840), Μπουρνάιους (1930), Παγκάιους (1890), Ρουτολαίους (1860), Σαλλιαραίους (1960), Σκουραίους (1950), Σουλελές (1870), Τερζήδες (1860), Τσαντλιαίους (1890) και Χειμωναίους (1890).

**Δεκατρία προέρχονται από μετονομασίες παλαιότερων: Από τους Ηλιόπουλους, μετονομάστηκαν οι Στρικαίοι (1830) και οι Κωνσταντόπουλοι (1830). Από τους Κωνσταντόπουλους οι Αναστασόπουλοι (1890), οι Παναγόπουλοι (1860), οι Παπαγεωργίου (1890), οι Χρονόπουλοι (1840) και οι Παρασκευόπουλοι (1870). Από τους Ζαχαρήδες οι Ζαχαρόπουλοι (1870). Από τους Γκουταίους οι Λιασόπουλοι (1860).

**Από τους Μαραγκαίους προέρχονται οι Παπανικολάου (1880) και από τους Τρουπαίους οι Γεωργακόπουλοι (1880), οι Παπαθωμόπουλοι (1880) και οι Ρουσιόι (1870).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

[1] **Βασίλη Ι. Δάρα, Ιστορικά Σέρβου Γορτυνίας, Αθήνα 1988**

Σερβαίοι μάστοροι στη Στυλίδα την δεκαετία του '50

τραβήξαν για την πλατεία. Μπήκανε μέσα στα δένδρα και πάνω στο φρέσκο χορτάρι στρώσανε, ο ένας δίπλα στον άλλο για να κοιμηθούν. Ο καιρός ήταν καλός και βοηθούσε για ένα υπαίθριο ύπνο. Οι μάστοροι όπως ήταν κουρασμένοι από το ταξίδι έπεσαν ξεροί. Κάποια ώρα περί τα μεσάνυχτα ένας χοροφύλακας που περιπολούσε κατάλαβε, προφανώς από τα ροχαλητά, ότι κάποιοι κοιμόντουσαν πίσω στα δένδρα. Πήγε κοντά τους και σκούνησε τον πρώτο στη σειρά. «Τι είσατε σεις», τους ρώτησε. «μαστόροι» απάντησε ο Μήτσος

μισοκοιμισμένος. «Τι πάει να πει μάστοροι μαζεύτετα και φύγετε από δω μη σας πάω μέσα», του είπε ο χοροφύλακας ιταμά. Αλαφιασμένοι οι δικοί μας μάζεψαν όπως όπως τα πράγματά τους γκρινιάζοντας τον Ντίνο για την κακή ιδέα που είχε και μέσα στη νύχτα περιδιαβαίνοντας βρήκαν μια εκκλησία. Στην έξω πλευρά της, σε μια εσοχή του τερου στρώσανε και βγάλενε την υπόλοιπη νύχτα. Το χάραμα τους βρήκε κοκκαλωμένους από το κρύο, γιατί στην Τρίπολη την άνοιξη το βράδυ κάνει πολύ κρύο. Τέλος πάντων τέλειωσε και αυτή η

περιπέτεια. Το μεσημέρι πήρανε το λεωφορείο για το χωριό. Ήταν πλέον μεγάλη Πέμπτη. Τα λίγα ψώνια για τα παιδιά που φέρανε στο σπίτι δόσανε τόνο και χαρά στα σπίτια των μαστόρων. Οι τρεις που είχαν φύγει ενωρίτερα ζητούσαν μερίδιο από τα λεφτά που πήρανε οι άλλοι για τα τρόφιμα που περίσσεψαν και τα δόσανε πίσω στον μπακάλη. Που να βρουν άκρη υπόλοιποι. Κάπου εκεί πάνω στο τραπέζι, στ' Αλούπη, τα μοιράσανε. Τα κεράσματα γίνανε τη Δευτέρα του Πάσχα με αχνιστά πιάτα από βετούλι.

Τουθεύς

Καταστήματα Ηλεκτρικών
EURONICS
 Οι δικοί σας άνθρωποι

ΤΑΚΗΣ ΡΟΥΣΙΑΣ

- Ηλεκτρικές συσκευές
- Εντοιχιζόμενα
- Έπιπλα

1) ΧΙΟΥ 40, ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
 2) ΧΙΟΥ 67, ΙΛΙΟΝ
 3) Ζ. ΠΗΓΗΣ 14 - ΙΛΙΟΝ
ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟ: 210-5772720
www.rousias.gr, e-mail: panrousias@yahoo.gr

Τεχνικό γραφείο
Λιασόπουλος Ηλίας
 Διπλωματούχος Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ

Τακτοποίηση Αυθαιρέτων
Μελέτη - Επίβλεψη
Κατασκευή

Παπάγου 82, Καματερό - Αθήνα
τηλ. 210-2382101
κιν. 693 702177

Δίπλες

Υλικά

- 4 αβγά
- 1 φλιτζάνι του καφέ ούζο ή μαστίχα
- 2 κουταλιές της σούπας ελαιόλαδο
- 2 κουταλιές της σούπας ζάχαρη
- 1 ποτήρι του κρασιού χυμό πορτοκάλι
- 2 φλιτζάνια του τσαγιού χοντροκοπανισμένα καρύδια
- Μέλι
- Αλεύρι
- Μισό κουταλάκι σόδα
- Κανέλα

Εκτέλεση

Σε μία βαθιά λεκάνη χτυπάμε τα αβγά, το ούζο, το χυμό, τη ζάχαρη, το λάδι και το αλεύρι μέχρι να γίνει μια αρκετά σφιχτή ζύμη. Δουλεύουμε καλά τη ζύμη πέντε περίπου λεπτά, τη σκεπάζουμε με μια πετσέτα και την αφήνουμε μισή ώρα.

Ανοίγουμε πολύ λεπτό φύλλο και το κόβουμε σε φαρδιές λωρίδες, πλάτους τεσσάρων εκατοστών και μήκους οκτώ έως δέκα εκατοστών.

Τις τηγανίζουμε σε καυτό λάδι, πιέζοντας τις άκρες (για να γυρίσουν) με δύο πιρούνια. Μόλις ροδίσουν και από τις δύο πλευρές, τις απλώνουμε σε απορροφητικό χαρτί για να φύγει το επιπλέον λάδι.

Ρίχνουμε αρκετό μέλι και, τέλος, πασπαλίζουμε με κανέλα και καρύδια.

Πηγή: 'Παραδοσιακές συνταγές της Αρκαδίας' της Θηρεσίας Κοντογιάννη

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 17-06-2012
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ: ΣΕΡΒΟΥ

ΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	356
ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ	135
ΑΚΥΡΑ/ΛΕΥΚΑ	1
ΕΛΛΑΒΑΝ	
ΣΥΝ/ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ	49
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	33
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	30
ΔΗΜ.ΑΡ.	6
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	6
Κ.Κ.Ε.	2
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.	1
ΔΡΑΣΗ, ΞΑΝΑ!	1
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ	1
ΠΕΙΡΑΤΕΣ	1
ΛΑ.Ο.Σ.	1
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ	1
Κ.Κ.Ε. (μ-λ)	1
ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	1

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 6-5-2012	
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ	
ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ: ΣΕΡΒΟΥ	
Γραμμένοι	356
Ψηφισαντες	140
Ακυρα+Λευκά	3 (Άκυρο 1 - Λευκά 2)
Εγκυρα	137
ΕΛΛΑΒΑΝ	
ΠΑΣΟΚ	27
ΝΔ	26
ΚΚΕ	11
ΛΑ.Ο.Σ	3
ΣΥΡΙΖΑ	33
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α	9
ΚΚΕ(μ.λ) + Μ-Λ ΚΚΕ	2
ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΝ	3
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	4
ΔΡΑΣΗ - ΦΙΛΕΛΕΥΘ. ΣΥΜΜΑΧΙΑ	1
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΞΑΝΑ	4
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ	2
ΛΑΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	4
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ	8
Σύνολο	137

Τα Οικονομικά μας
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ: ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓ/ΣΜΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ 014-04-003037-74 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓ/ΣΜΟΥ ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ 151-002101-091057

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ (ΑΠΟ 01-04-2012 ΕΩΣ 30-06-2012)			
Α. ΕΞΟΔΑ			
92	ΕΚΔΟΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ (Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ)	496,5	2/4/2012
93	ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ (ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ)	480	3/4/2012
94	Γ. ΔΑΛΙΑΝΗΣ		
	(ΕΝΑΝΤΙ ΑΜΟΙΒΗΣ ΓΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΙΣ 17-08-2012 ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ)	500	5/4/2012
95	Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ (4 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ)	80	5/4/2012
96	JUMBO (ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ ΓΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΑΣΧΑ)	142,72	9/4/2012
97	ΛΕΡΟΥ ΜΕΡΛΙΝ (ΤΕΝΤΕΣ, ΣΚΟΙΝΙ)	170,01	9/4/2012
98	ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΥΣΙΑΣ (ΔΑΣΚΑΛΟΣ), ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ 10 ΑΡΝΙΩΝ (ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ: 1 ΔΩΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΑΙ 1 ΔΩΡΟ ΑΠΟ ΓΙΑΝΝΗ ΒΕΡΓΟ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΟ ΙΛΙΟΥ)	750	14/4/2012
99	ΑΦΟΙ ΤΡΟΥΠΗ Ο.Ε (ΚΡΑΣΙΑ)	180	14/4/2012
100	ΣΟΥΠΟΣ Α.Β.Ε.Ε (ΠΡΟΣΑΝΑΜΑΤΑ - ΚΑΡΒΟΥΝΑ)	156,7	12/4/2012
101	ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΣ Ο.Ε (ΨΗΣΤΑΡΙΕΣ, ΜΟΤΕΡ)	475,96	11/4/2012
102	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ & ΥΙΟΙ ΟΕ (ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ)	149,66	13/4/2012
103	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΡΔΟΣ (ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΥΠΟΓΕΙΟΥ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ)	50	15/4/2012
104	ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ (ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ: 23,20+4,80)	28	14/4/2012
105	ΑΦΟΙ Γ.ΚΑΖΑΡΑ Ο.Ε (ΑΓΟΡΑ ΑΡΤΟΥ)	36	14/4/2012
106	ΤΡΙΑΔΗ ΣΤ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ (ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ)	6	13/4/2012
107	ΑΓΟΡΑ ΑΥΓΩΝ	40	13/4/2012
108	ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΑΠΟ ΕΦΟΡΙΑ (ΑΛΛΑΓΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑΣ- ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ)	140	23/4/2012
109	ΠΛΗΡΩΜΗ ΔΕΗ	34,5	26/4/2012
110	ΠΛΗΡΩΜΗ ΟΤΕ	70,3	26/4/2012
111	Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ (4 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ)	80	18/5/2012
112	ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	51,5	12/6/2012
113	Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ (4 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ)	80	12/6/2012
114	Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ (1 ΜΑΘΗΜΑ ΧΟΡΟΥ)	20	29/6/2012

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		4217,85	
Β. ΕΞΟΔΑ			
Β1. ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ			
367	ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΒΕΡΓΟΥ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟ ΒΕΡΓΟ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ	30	15/4/2012
371	ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ, Η ΑΝΗΨΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ	50	15/4/2012
393	ΝΙΚΟΥ ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΠΟ ΘΟΔΩΡΗ ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟ (ΤΟΥ ΜΑΓΙΑ)	20	15/4/2012
104	ΝΙΚΟΥ ΤΡΟΥΠΗ ΑΠΟ ΤΑΣΟ ΤΡΟΥΠΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ	100	5/5/2012
Β2. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ-ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ			
368	ΘΑΝΑΣΗΣ ΗΛ. ΣΧΙΖΑΣ	30	15/4/2012
369	ΚΩΣΤΑΣ ΣΤ. ΣΧΙΖΑΣ	50	15/4/2012
370	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΗΛΙΑΣ + ΧΡΗΣΤΟΣ	70	15/4/2012
372	ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	50	15/4/2012
373	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ	50	15/4/2012
374	ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ	50	15/4/2012
375	ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤ. ΣΧΙΖΑΣ	30	15/4/2012
376	ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	100	15/4/2012
377	ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΠΟΥΡΝΑ	20	15/4/2012
378	ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΕΡΓΟΣ	50	15/4/2012
379	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ	50	15/4/2012
380	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΡΟΥΠΗΣ ΤΟΥ Ν.	50	15/4/2012
381	ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΩΝ. ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ	20	15/4/2012
382	ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	50	15/4/2012
383	ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΟΡΑΣ	50	15/4/2012
384	ΒΟΥΛΑ ΡΟΥΣΙΑ	50	15/4/2012
385	ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΡΑ-ΜΙΧΑΛΑΚΟΥ	20	15/4/2012
386	ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ	20	15/4/2012
387	ΣΧΙΖΑΣ ΗΛΙΑΣ (ΤΡΙΠΟΛΗ)	50	15/4/2012
388	ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	20	15/4/2012
389	ΚΕΡΜΠΕΣΙΩΤΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	50	15/4/2012
390	ΚΟΥΤΡΑΣ ΘΩΜΑΣ	20	15/4/2012
391	ΒΕΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	15	15/4/2012

392	ΤΣΑΓΚΕΤΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	100	15/4/2012
394	ΑΠΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ	40	15/4/2012
395	ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΖΗΝΕΛΗΣ	50	15/4/2012
396	ΘΟΔΩΡΗΣ ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	30	15/4/2012
397	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΕΣΔΕΚΗΣ	50	15/4/2012
398	ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	30	15/4/2012
399	ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΤ. ΣΧΙΖΑ	10	15/4/2012
400	ΟΥΡΑΝΙΑ ΒΕΣΔΕΚΗ	20	15/4/2012
401	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΤΡΙΚΟΣ	30	15/4/2012
402	ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	25	15/4/2012
403	ΘΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝ. ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	50	15/4/2012
404	ΜΑΡΙΝΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ (ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΧΟΡΟΥ)	50	15/4/2012
405	ΜΑΡΙΝΑ ΤΡΟΥΠΗ - ΚΑΦΙΡΗ	20	15/4/2012
406	ΣΧΙΖΑ ΕΛΕΝΗ (ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΖΗ)	50	15/4/2012
407	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50	15/4/2012
408	ΒΕΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚ. (ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΑΡΝΙΟΥ)	100	15/4/2012
409	ΚΩΣΤΑΣ ΔΑΡΑΣ	30	15/4/2012
410	ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	30	15/4/2012
411	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ	50	15/4/2012
412	ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	30	23/4/2012
413	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	30	23/4/2012
414	ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ	20	23/5/2012
415	ΜΑΤΣΑΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	60	8/6/2012
416	ΤΟΚΟΙ ΑΤΕ	1,5	18/6/2012
323	ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ	100	26/6/2012
417	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΣΠΥΡΟΣ (ΑΛΡΗΑ: 10/4/2012)	50	26/6/2012
418	ΚΑΓΙΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (ΑΛΡΗΑ: 25/4/2012)	60	26/6/2012
419	ΑΣΠΑΣΙΑ Ι. ΣΧΙΖΑ	50	26/6/2012
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		2381,5	
Γ. ΤΑΜΕΙΟ			
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ		8657,4	
ΕΞΟΔΑ		2381,5	
ΕΞΟΔΑ		4217,85	
ΝΕΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ		6821,05	